

வெற்றிமணி

பொங்கல் மலர்

15-1-70

சதம் 75

பொங்குது பொங்குது!

கூட்டு செல்வி முற்றங் கூட்டு
குமணை கொண்டா சான்கம்
நீட்டி நல்லாய் நீலா மெழுகு
நேமி கோலம் போட்டா!

இந்தா வைத்தேன் அடுப்பு முன்றும்
எங்கே பாளை வாரனை
சிந்தா குந்தி நெருப்பை மூட்டே
சேகர் பாலை ஊற்றா
அடச்சி! முற்றூய் மறந்து போனேன்
அங்கே சும்மா நிற்பதார்
ஒடிச்சு வைநீ பிள்ளை யாரை
ஒடிச்சு வாநீ மாளிலை
பாளை வேண்டும் சுள்ளி வேண்டும்
பறந்து பொறுக்கி வாருங்கோ
நாளை தன்னும் பொங்கு மாமோ
நாங்கள் ஊக்கம் இல்லாட்டில்
எங்கும் வெள்ளைத் தொப்பி போல
எழும்பி நல்லாய்க் கரை கட்டி
பொங்கப் போகும் பாலைப்பார்பார்
பொங்குது பொங்குது பொங்குது
எட்டா வெடிகள் கொளுத்து

கொளுத்தி

ஏறிபோ தன்னு சட்புட் டோம்
அட்டா அட்டா கிழக்கை நோக்கி
ஆர்த்துப் பொங்கல் பொங்குது!

— வி. கந்தவனம்

கொளரவ ஆசிரியர்:

மு. க. சுப்ரீமணியம்

நங்கையர் விரும்பும் நவநாகரீக
 ☆ நகைகளுக்கும் ☆ வெநங்களுக்கும்
 புகழ்பெற்று விளங்கும் ஸ்தாபனம்

கே.என்.எம்.மீரன் சாஹிப்

“தங்கப்பவுண் நகை மாளிகை”

கன்னதிட்டி

தொலைபேசி: 585

யாழ்ப்பாணம்

Visit

K. N. M. MEERAN SAHIB
 JEWELLERS & DIAMOND MERCHANT
 “SOVEREIGN PALACE”

KANNATHIDDY

Dial: 585

JAFFNA

வாய்வு சூரணம்

மலச்சிக்கல், மலக்கட்டு, உஷ்ண
 பித்த வாய்வுகள், கை கால்
 இடுப்பு மூட்டுகள் வலி பிடிப்பு-
 வயிற்று வலிக்குச் சிறந்தது.
 (பத்தியமில்லை)

150 கிராம் டின் ரூபா. 4-00
 (தேவைக்கு எழுதவும்)

வீரகேசரி மாத்திரை

ஜீவசக்தி கனவிலும், சிறுநீரிலும்
 வெளியாவதை கட்டுப்படுத்தி
 நாடி நரம்புகளுக்கு வலுவும்
 உறுப்புக்கு உறுதியும் இழந்தசக்
 தியும் நீடித்த சக்தியும் அளிக்கும்
 100 பில்ஸ் ரூ. 25; 50—ரூ. 13,
 24—ரூ. 7. (மெழுகு ரூ. 4)
 (பார்சல் சார்ச தனி)

பண்டிட்: S. V. R. கண்டர் சன்ஸ் R. I. M. P.
 அரிசிப்பாளையம், சேலம் - 9. (S. I.)

கிடைக்குமிடங்கள்:-

- (1) ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலம்பிட்டி, சிலோன் (2) அமிர்தலால்
 அன் கோ. (மெடிக்கல் ஸ்ரோரஸ்) 146, நெனியப்ப நாயக்கன் தெரு.
- சென்னை- 3. (3) ராஜா மெடிக்கல், 31, தர்மராஜா கோவில் தெரு.
- பெங்களூர் கண்ட. (4) வல்லராம் 188 A, தாராவிரோடு, பம்பாய்-17

கெளரவ ஆசிரியர்: மு. க. சுப்பிரமணியம்

* வெற்றிமனி *

வருட சந்தா

பொருளடக்கம்

பொங்கல் மலர்

தபார்ட்செலவுட்பட

இலங்கை	ரூபா.	4-00
இந்தியா	ரூபா.	4-00
மலாயா	\$	4-00

* *

விவம்பர விகிதம்

வெளி அட்டை	ரூபா.	75-00
உள் அட்டை	ரூபா.	60-00
முதற் பக்கம்	ரூபா.	50-00
உட் பக்கம்	ரூபா.	40-00

தொடர்ந்து விளம்பரஞ்செய்யின்
15 வீதக் கழிவுண்டு

விபரங்களுக்கு எழுதுக.

வெற்றிமனி

முள்ளியவளை — இலங்கை

தலையங்கம்	...	3
ஆஹ ! இந்த நாகரீக அழகினை.	4	
குழந்தையே உன்னை மறந்தார்.	6	
ஆபிரிக்கா - மேற்கு மத்திய பகுதி.	9	
வாழையோடு தொடர்புடைய விடு.	13	
ப ஜி ...	17	
வன்னிநாட்டின் வாய்மொழி.	19	
சோ ம் ப ஸ்	24	
ஞாயிறு போற்றுதும்	25	
மக்கள் சுதந்திரத்தில் விவசா.	27	
த ம் பி க் கு !	31	
மிருகவில் மகளிர் குடியேற்றத்.	34	
உங்களுக்குத் தெரியுமா?	36	
பி ரி வு	38	
இப்படிச் செய்யலாமே!	42	
முஸ்லிம் மாதரும் சமத்துவமும்	44	
என்னமே வாழ்வு !	48	
எனது செவ்வாய்க் கிரக யாத்தி.	49	
கவிதை அரங்கம்	58	
எங்கெல்லாம் நோயால் இறப்பு.	55	
மாணவர் மன்ற அங்கத்தவர்கள்	58	

— வெற்றிமணி —

வெற்றிமணி டான் எனவே விண்முட்ட ஒலித்திடுவாய்
நற்றமிழாம் எங்கள்மொழி நலமுற ஒலித்திடுவாய்

மலர் 7

வியாழக்கிழமை

15-1-70

இதழ் 9

வெள்ளாக் கொடுமை

வெள்ளத்தாற் பல பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பானைகள் பொங்கி வழியவேண்டிய இடங்களில் இம்முறை கண்ணீர்தான் பொங்கிப் பெருகும். இயற்கை அடித்துவிட்டது. அடிக்கின்ற கைதான் அணைக்கும். எல்லாம் நன்மைக்கே என்று நிம்மதி பெறுவோமாக!

அரசாங்கம் வெள்ளத்தாற் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய நிவாரணம் அளித்து வருகின்றது. வெளி நாடுகளும் தாராளமாக உதவியுள்ளன. நிதி மிகுந்த எம்மவரும் வாரி வழங்குகிறார்கள். இருப்பவர்கள் இன்னும் இரங்குவார்கள் என்பது உறுதி. இம் முயற்சிகள் யாவும் வெள்ளத்தாற் பாதிக்கப்பட்டவர்களின்

கட்டுரைப் போட்டி!

கட்டுரைப் போட்டிக்குப் பல கட்டுரைகள் வந்து சேர்ந்த மையாலும், முடிவு திகதி பின் போடப்பட்டதாலும் பரிசுக்குரிய கட்டுரைகள் இன்னும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வில்லை. எனவே, 15-2-70இல் பரிசுக்குரிய கட்டுரைகளும், பரிசு பெற்றேர் விபரமும் வெளியிடப்படும்.

— ஆசிரியர்

வேதனை விரைவிற் தீர்ந்துவிடும் என்ற நம் பிக்கையை ஊட்டுகின்றன.

தை பிறந்துவிட்டது. வழி பிறக்காமல் இனி இருக்க முடியாது இந்த வழி - நல்ல ஒளி இனிதே பிறக்க - எல்லோர்க்கும் சிறக்க - “வெற்றிமணி” வாழ்த்துகிறது!

வரசக நேயர்களுக்கு

எ ம து

பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!

ஆஹா! இந்த நாகரீக அழகினைப் பாரீர்!

—:-:-: இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் ::-:-:

வெறும் இயற்கைக் காட்சிகளை மட்டும் பாடிக் கொண் டிராமல் நமது தொண்டால் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள மக்க ளோடும் ,அவர்களின் இன்ப - துன்பங்களோடும் கலந்து, கரைந்து அவர்களின் வாழ்வை மேலோங்கச் செய்வதில் தன் பாட்டால், எழுத்தால் பெரும் பணி செய்தார் ஒரு கவிஞர். மொழியுணர்வினை வளர்த்தவிலும், பாதை தடு மாறுவோரைச் சரியான பாதைக்குத் திருப்புவதிலும் தன் பேருவைப் பயன்படுத்தினார். கடுமொழியையே கையாளா மல் மெல்லிய நகைச்சுவை தோன்ற எதற்கும் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் குறள்மணிகளை எடுத்துக்காட்டும் இயல்பு அவருடையது. இந்தக் காலப் போலி நா கரீக த்தி னை - அதன் போலித் தன்மையை - அப்படியே தோலுரித்துக் காட்டுகிறார் அவர்.

“இன்ப நகைச்சுவைக் கென்றிக் கவிதை செய்ததன்றி, துன்பக் கருத தொன்றும் சொல்லவில்லை மன்னிப்பீர் ” என்ற அவையடக்கத்தோடு பாடலைத் தொடங்கும் கனிஞர் பெண்மக்களின் ஆடைக் குறைப்பு, ஆண்மக்களின் மீசைக் குறைப்பு இவற்றை யெல்லாம் தொட்டுக் காட்டி வீட்டு;

“தலைமயிர் இரவல் பஸ்வின் தன்மையுமதுவே நல்ல கலைமொழி இரவல் வாழ்வின் கனவெலாம் இரவலாகி விலையறு நாகரிக விதமெலாம் இரவலான நிலையிலே என்ன செய்வேன் நின்றுநான் திகைக்கின்றேனே”

“களகை முறுக்கைச் சும்மாடு தன்னைத் துடைப்பமதைப் பழகும் இடியப்பத் தட்டை நிகர்க்கப் பலவிதமாய் அழகு பெறக் கொண்டை” வைக்கும் அழகியர் பலரைக் காண்கிறோம். இயற்கைப் பல்லைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டுப் போலிப் பல்கட்டும் பூவையரைச் சந்திக்கிறோம். போகட்டும். நமது மொழி, எமது கலை, இவற்றிற் கூடவா இரவல்? கனவுகூடக் காண்பது இரவல் மொழியிலேயா? என்று கவிஞர் ஒவ்வொரு சொல்லிலேயும் கூரம்பு கொண்டு

தாக்குகிறார். சிரித்தூவிட்டுப் போகக்கூடிய விடயம் அல்ல. சிந்திக்கவேண்டிய விடயம். ஆம். ஆழமாகச் சிந்திக்கவேண்டிய விடயம்.

பெண் மக்கள் இப்படியென்றால் ஆண் மக்கள் - வாலி பர் குழாம் - இதனிலும் ஒருபடி மேல் என்கிறார் கவிஞர்;

“சந்தியின் மதவு தோறும் தாமிருந்தொரு வாலில்லா மந்திகளாகிச் செல்லும் மங்கையர் நடுங்க வாயின் தந்த மெல்லாம் இளித்துத் தமிழ்ப் பண்பைக் கொல்லுகின்ற மைற்தர்கள் வாழ்வே இன்று மனிதநா கரிகமென்பார்! ”

கவிஞர் பச்சைப்படியாகவே சொல்லியிருக்கிறார். நமது பண்பாட்டின் சீர்குலைவு அவரை அப்படிச் சொல்ல வைத் திருக்கிறது. அப்பால் கவிஞர் ‘நாகரிகம்’ என்ற சொல்லின்பொருளை விரிவாகப் பாடி, திருவள்ளுவர் குறளிலுள்ள

“பெயக் கண்டும் நஞ் சண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரீகம் வேண்டுபவர்” என்ற குறளை அழுத்தமாக மனதிற் பதியவைக்கிறார். நல்ல முடிவு இது.

பண் பொடு சால்பு மாணம்
பழமை நற் குடிமை வாய்மை
நண் பொடு பெருமை யென்றே
நாயனர் குறளிற் காட்டி
மன் னுயிர் நாகரிகம்
மனதிலே உள்ள தன்றி
உண்ணு முண் உடை வீடாதி
ஒன்றிலும் இல்லை என்றார்.”

நகைச்சுவையும், குத்தலும், போதனையும் அடங்கிய இக் கவிதைகளை - எது நாகரிகம் - கவியரங்கத்திற் பாடுவதற் காக (கவியரங்க உத்திமுறைகளை அனுசரித்து) எழுதிய கவிஞர் ‘விடிவெள்ளி’ க. பே. முத்தையா அவர்கள் ‘‘சமூகத் தொண்டன்’’ என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர். வெண்பா இயற்றுவதில் கைதேர்ந்தவர். 1964இல் அமரராகிவிட்டார். அவரது கவிதை நூல் ‘விடி வெள்ளி’ கவிதைகள்.

குழந்தையே உன்னை மறந்தார் யார்?

—:- பண்டிதர் - செந்தமிழ்மணி பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை :-

மழலைக் குழந்தையே! உன்னைவிடப் பெருஞ் செல்வம் உலகில் வேறும் உண்டோ? மாசு மறுவற்ற உள்ளம் படைத்த நீ இன்றேல் உலகிற்கு ஏது இனபம்? உலகக் கவிஞர்கள் எல்லோரும் உன்னைப் போற்றிப் புகழ்ந்து கவிதைகளில் வாழச் செய்கின்றார்கள். உன்னைப்பற்றிய குழந்தைக் கவி உன்னைப்போலவே ராச்சிளம் பண்புடையதாய் என்றும் ஒரே தன்மையுடையதாய் இனபச் சுவர்க்கமாக இருக்கின்றது. ‘மூல்லைச் சிரிப்பாலே மோகங்கள் தீர்ப்பாய்’ என்றும் உன் முத்தம் ‘கள்ளு வெறி’ தருகின்றது என்றும் நீ ‘பேசுக் பொன் சித்திரம்’ என்றும் பாரதி தன் அழியாக் கவிதையில் உன்னைத்தானே கண்ணன் என்றும் கண்ணம்மா என்றும் போற்றிப் புகழ்கின்றன. பொன்னும் புகழும் இருந்தும் நீ இல்லாவிடில் இல்லம் இலங்குவதெங்ஙனம்? உன் கிண்கிணிக் காலையும் மென்தளிர் விரலையும் புகழேந்தி புகழ்ந்து உன் கைபட்டால் அடிசில் அழுதாகின்றது என்கின்றன. வள்ளுவானே குழலையும் யாழையும் வென்ற அமிழ்தம் உன் குரல் என்கிறன. பாண்டியன் அறிவுடை நம்பியோ ‘குறு குறு நடந்து சிறு கை நீட்டும் உன்னைப் படமாக எழுதி நின்னைப் பெறுதார் பயன் பெறுதவரே’ என்று சாதிக்கின்றன.

உன்னைப் பழைய புலவர் கள் மறந்துவிட்டார்கள் என்று அவர்கள்மீது எத்துணைக் குற்றம் காட்டுகிறார்கள். நம்மவருட் பலர் இலக்கியத் தொகுப்புக்களை ஆராய்ந்தால் அவற்றிடையே சில மாணிக்கங்கள் நீ பாடிப் படித்துத் துள்ளிக் குதிப்பதற்கு என்றே அமைந்தனபோல் அல்லவா இருக்கின்றன.

விழுமிய பாடல்கள் பல படைத்து இறைவனைத் துதிக்கும் ஞானசம்பந்தர் உன்னை மறந்தவராகக் காணவில்லையே. உயர்ந்த கெம்பீர நடையில் இறைவனையும் இயற்கையையும் புனைந்து பாடிய பிள்ளைப் பிரானூர் ‘‘வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்’’ என்கிற வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியபோது உலகமே நற்கதிபெறப் பெரியார்களுடன் நீயும் சேர்ந்து பாடக்கூடிய இலகுவான அமைப்பில் அல்லவா உலகத் தோத்திரம் ஒன்றினைத் தந்துள்ளார்.

வயது முதிர்ந்த அப்பர்பிரானே “மாசில் வீணையும்” என்ற பாடலை உன் மெல்லிளாம் சொல்லிற் குழைத்து உன் முத்துப் பல வரிசை தெரிய நீ உள்ளாம் குழைந்து பாடத் தந்துள்ளார். உன் மேலேதான் அச் சிவக் கிழவனாருக்கு எத்துணைப் பேரன்பு! தலை, கால், கை, முக்கு, வாய் ஆகிய எல்லா உறுப்புக்களும் இறைவன் பணியிலீடுபட அவர் தந்த திருவங்கமாலைப் பாடல் உனக்கு இதம் தரும்-வாழும் நெறி காட்டும் - வளமாந்த பாடல்லவா?

சுந்தரர்தான் உன்னை மறந்தாரா? அவர் சுந்தரமாக ஊர்களின் பெயர்களைத் தொகுத்துச் சொல்லும் ஊர்த் தொகைப் பதிகம் ஒன்றில் இறைவனை மலையே, கொழுந்தே, அழுதே, சுடரே, அரசே என் விளித்துப் பாடுவதைப் பார்க்கும்போது நீயுமல்லவா தன்னேஞு சேர்ந்து பாடுவதற்குக் “காட்டுர்க் கடம்பே! கடர்பூர் மலையே!” என்று பாடலமைத்துத் தந்துவிட்டார் போலத் தோன்றுகிறது. எந்தெந்த ஊரில் உள்ள கடவுளை என்னென்ன விதமான அருமை - இனிமைச் சொற்களால் அவர்பாடி உன்னைப் போலவே எம்மையும் குதூகலம் கொள்ளச் செய்கிறார். இப்படித் தோத்திரம் தந்த பெரியோர்கள் பாத்திரம் அறிந்துதான் பாடியிருக்கின்றார்கள். உனக்கும் அவற்றிற் பங்கு தந்திருக்கின்றார்கள். நீ பொதுவுடமைச் சொத்தல் வஹா? பொதுவுடமைப் பெரியோனைப் பொதுச் சொத்தாகிய நீயும் சேர்ந்து பாடுவதுதானே பொருத்தமாகும்.

மாணிக்கவாசகர் மாணிக்கமாகிய இறைவனை மாணிக் கம்போன்ற சொற்களால் மணிமணியாகப் பாடியிருக்கின்றார். மனித வர்க்கத்தின் மாணிக்கமாகிய உன்னை அவர் மறந்துவிடவில்லையே. நீ தனி அன்பு வைத்து அழுதாற் ‘அம்மா’ என அழைக்கும் அன்னையை விளித்து அல்லவா அருமை சேர அவர் அன்னைப் பத்துத் தந்துள்ளார். நீ ஓடியாடித் தாளந் தட்டி எழுச்சியுடன் பாடுதற்கு அமை வுடையதுல்லவா அன்னைப் பத்து!

பெருமைசேர் நால் வரும் உன்னை மறவாதபோது பாரதியாரும், சோமசுந்தரரும், வள்ளியப்பாவும், அம்பியும் உனக்கெனச் சிறய்பாகக் கவிதைகள் தந்ததில் வியப் பேதும் இல்லையே! பாடு! நன்கு பாடு மெல்லிளாந் தமிழ்ப் பாடலை!

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை,

234, கே. கே. எஸ். ரூட், யாழ்ப்பரணம்.

★ பாடசாலைகளுக்கும்,

★ நூல் நிலையங்களுக்கும்

தேவையான

○ சகல புத்தகங்களும் !

○ மற்றும் உபகரணங்களும் !!

எங்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்!

★ சுத்தம் சுகம் தரும் !

★ ‘மில்க் வைற்’ வெண்மை தரும் !!

○ கந்தையானும் கசக்கிக் கட்டுங்கள் ○

மில்க்வைற் சோப் மேலுறைகளை

அனுப்பிப் பரிசுகளைப் பெறுங்கள்!

மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை,

யாழ்ப்பரணம்.

ஏழாங்குப் புனியீயல்

5. ஆபிரிக்கா - மேற்கு - மத்திய பகுதிகள்

— | — வி. கந்தவனம் பி. ஏ. — | —

1. வரலாற்றுத் தொடர்பு

ஆபிரிக்காவின் மேற்கு - மத்திய பகுதிகளுக்கு அடிமை களை வாங்குவதற்கும், பொன், யானைத் தந்தம், தானியங்கள் என்பவற்றைப் பேறுவதற்கும் வெளி நாட்டு வியாபாரிகள் முன்பு வந்தனர். இதன்விளைவாக மேற்கு ஆபிரிக்காவில் பிராண்சியரின் ஆதிக்கமும் மத்திய ஆபிரிக்காவில் பெல்சியரின் ஆதிக்கமும் பரவின. இக் காலத்தில் இவர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து பல நாடுகள் விடுதலை பெற்றுள்ளன.

நெசீரியா, கானை, சியராவியோன், கெபொன், தோக்கோ, தேகோமி, இலைபீரியா, ஐவரிக்கரை, செனீகல், கமரூன், கினியா, ஐக்கிய கொங்கோ நாடுகள் என்பன இப்போது சுதந்திர நாடுகளாக விளங்குகின்றன. ஐக்கிய கொங்கோ நாடுகள் மத்திய ஆபிரிக்காவில் அமைந்துள்ளன. அக் காலத்தில் அடிமை வியாபாரத்தில் அதிகம் ஈடுபட்டிருந்த தோக்கோ, தேகோமி, நெசீரியா முதலியவை அடிமைக்கரை நாடுகள் என்று அழைக்கப்பட்டன. கானவில் தங்கம் அதிகம். அதனால் அது தங்கங்கரை எனப் பெயர் பெற்றது. ஐவரிக்கரை என்ற பெயர் தந்த வியாபாரத்தில் ஏற்பட்டதாகும். தங்கங்கரை என்பதை இதன் தமிழ்ப் பெயராகக் கொள்ளலாம். தானியங்களை அதிகம் ஏற்றுமதி செய்த இலைபீரியா தானியக்கரை என்று அழைக்கப்பட்டது.

2. சுற்றுப் புறம்

தெற்கு அத்திலாந்திக் சமூத்திரம் மேற்கு ஆபிரிக்காவினுள் நுழைந்து அரிப்பதனால் கினி விரிகுடா ஏற்பட்டுள்ளது. இவ் விரிகுடாவை அடுத்துள்ள தாழ்ந்த பிரதேசம் உள்நாட்டை நோக்கிப் படிப்படியாக உயர்ந்து செல்கின்றது. நெசீரியாவுக்கு ஊடாக நெகர் ஆறும், ஐக்கிய கொங்கோ நாடுகளுக்கு ஊடாகக் கொங்கோ ஆறும் பாய்ந்து கினி விரிகுடாவில் விழுகின்றன. ஆபிரிக்காவின் ஏனைய ஆறுகளைப்

போன்று இந்த ஆறுகளிலும் நீர் வீழ்ச்சிகள், நீர்ச்சஸ்யிகள் என்பவை உள்ளன.

மேற்கு ஆபிரிக்காவிலும், மத்திய ஆபிரிக் காவின் பெரும்பாலான பகுதிகளிலும் காலநிலை கிட்டத் தட்ட ஒரே தன்மையானது. மத்திய ஆபிரிக்காவில் குறிப்பாகக் கொங்கோப் பள்ளத்தாக்குப் பகுதியில் வருடம் முழுவதும் மழை பெய்கின்றது. அதிக மழையைப் பெறும் இப் பகுதி யில் மத்திய கோட்டுக் காடுகள் காணப்படுகின்றன. இப் பகுதிக் கும், மேற்குக் கரைக்கும் வடக்காக மழை படிப்படியாகக் குறைந்து செல்கின்றது. கோடை காலத்தில் மட்டும் மழைபெறும் பகுதிகளில் சவன்னுப் புல் நிலங்கள் தோன்றி யுள்ளன. இதற்கு அப்பால் மழை கோடையிலும் பெய்வதில்லை. அப் பகுதியே சகாராப் பாலைநிலமாகும்.

3. மக்கள் தொழில்

ஆபிரிக்காவின் மேற்கு - மத்திய பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் பிரதான தொழில் விவசாயமாகும். சோனமும், தினையும் இவர்களின் முக்கிய உணவாக உள்ளன. நெல் குறைவாகப் பயிரிடப்படுகின்றது. ஈரவிப்பான பிரதேசங்களில் தால் நெய்யும், தேங்காயும் பெறப்படுகின்றன. வறண்ட பிரதேசங்களில் நிலக் கடலை, பருத்தி, வெற்றிலை என்பன முக்கியமான வியாபாரப் பொருட்கள். புல்நிலப் பகுதிகளில் கால்நடை வளர்ப்பு நடைபெறுகின்றது.

சுரங்கத் தொழில் மற்றொரு பிரதான தொழிலாகும். நைசீரியா தகரங்களுக்கும், கொங்கோ வடிநிலத்தில் அமைந்துள்ள கட்டாங்கா பித்தளைக்கும் உலகப் பெயர் பெற்றவை.

4. குடிப் பரம்பலும் பட்டணங்களும்

ஆபிரிக்காவின் மேற்கு - மத்திய பகுதிகளில் நீகிரோ மக்களே பிரதானமாக வாழ்கின்றனர். பிக்மிக்ஸ் சாதியினர் கொங்கோ வடிநிலத்தின் மத்திய பகுதியில் உள்ளனர்.

மேற்கு ஆபிரிக்காவின் ஒடுங்கிய கடற்கரைச் சமவெளியிற் குடியடர்த்தி சற்றுக் கூடுதலாகவுள்ளது. ஏனைய பிரதேசங்கள் குடியடர்த்தி அற்றவையாகக் காணப்படு

கின்றன. சில இடங்களில் அடர்த்தியாகவுள்ள காடுகளும் பிறவிடங்களில் மழையின்மையும் இதற்குரிய காரணங்களாகும்.

பின்வரும் நாடுகளின் தலைப் பட்டனங்கள் மிக முக்கியமானவை:

1. கொங்கோ	— இலியப்பாட்விலே, பிரசாவிலே
2. நெசீரியா	— இலாகோசு
3. காஞ்	— அக்கிரு
4. சியராவியோன்	— பித்ரவண்

6. வட ஆபிரிக்கா

1. அறிமுகம்

இப் பிரதேசம் ஆபிரிக்காவின் மேற்கிலும் மத்தியிலும் அமைந்துள்ள நாடுகளுக்கு வடக்கே அமைந்துள்ளது. இலிபியா, தியூங்சியா, அல்சீரியா, மொரோக் கோ, மெனரிதேனியா, மாவி, ஐக்கிய இராச்சியம் என்பன இங்குள்ள பிரதான நாடுகளாகும்.

வட ஆபிரிக்காவைச் சுகாராப் பாலைநிலம், மத்திய தரைப் பிரதேசம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

2. சுகாராப் பாலைநிலம்

இப் பாலைநிலம் உலகில் மிகப் பெரியதாகும். இது ஏறத்தாழ 3,000 மைல் நீளமும், 800 மைல் அகலமும் உடையது. இது அத்திலாந்துச் சமுக்திரத்திலிருந்து கிழக்குத் திசையாகப் பார்த்து ஆசியாவிலுள்ள அராபியப் பாலைநிலத்துடன் இணகின்றது.

சுகாராப் பாலைநிலத்தில் உயரம் குறைந்த மேட்டு நிலங்கள், மணற் குன்றுகள், மணற்றிடர்கள் என்பன ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. இத்தகைய தரைத்தோற்றும் காற்றின் உதவியால் உண்டாகின்றன. காற்றினாற்கொண்டு செல்லப்படுவதனால் உண்டாகும் கற்குவியல் மணற்றிடர்கள் எனப்படும்.

சகாராப் பாலைநிலத்தில் மழை மிக அருமையாகவே பெய்யும். மழை மிகவுங் குறைவாதலால் பகற் காலம் இங்கு மிக வெப்பமாக இருக்கும்; இராக்காலம் கடுங் குளிராயிருக்கும்.

பாலைநிலங்களில் எவ்வித தடையுமில்லாததாற் காற்று வேகமாக வீசும். இங்கு மனற் காற்று அடிக்கடி ஏற்படுவது ஒரு முக்கிய தன்மையாகவுள்ளது.

முள்ளுள்ள கள்ளிகள் இங்குள்ள இயற்கைத் தாவரமாகும்.

சகாராவில் நீரூற்றுக்கள் உள்ள இடங்களிற் பாலைநிலச் சோலைகள் உள்ளன. இங்கு போந்து, திராட்சை, காய்கறி, கோதுமை, பார்லி என்பன பயிரிடப்படுகின்றன. அதனால் மக்கள் இச் சோலைகளில் நிரந்தரமாக வாழ்கின்றனர். சகாராவில் இடம்விட்டு இடம்பெயர்ந்து வாழ்பவர் கணமுள்ளனர். இவர்களின் தொழில் பெரிதும் வியாபாரமாகும். இவர்கள் ஒட்டகங்களிற் பிரயாணஞ்சு செய்வர். சகாராவில் அராபியர்களே பெரும்பாலும் வாழ்கின்றனர்.

3. மத்திய தரைப் பிரதேசம்

இது சகாராப் பாலைநிலத்துக்கு வடக்கே மத்திய தரைக் கடலையடுத்து அமைந்துள்ளது. இலிபியா, தியனீசியா, அல்சிரியாவின் வடபகுதி, மொரோக்கோ என்பன இம் மத்தியதரைப் பிரதேசத்தில் அடங்கும். இங்குள்ள உயர்நிலம் ‘அற்லக்’ மலைத் தொடராகும். இது மேற்குத் திசையிலிருந்து, தென்மேற்கு-வடகிழக்காகப் பரந்துள்ளது. சமாந்தரமாகச் செல்லும் இத்தொடர்களுக்கிடையே சொட்டு மேட்டுநிலம் அமைந்துள்ளது.

மாரி மழையும், கோடை வறட்சியுமில்லாத இப் பகுதி யிற் பழவகை பயிரிடல், கோதுமை விளைவித்தல், செம்மறியாடுவளர்த்தல் ஆகிய தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன.

மத்திய தரைப் பிரதேசத்தின் மேற்குப் பகுதியிற் குடியடர்த்தி கூடுதலாகவுள்ளது. அல்சியேச (அல்சிரியா), இரபாட்டு, கசபிளாங்கா (மொரோக்கோ) என்பன குடியடர்த்தி கூடிய பகுதியிலுள்ள பட்டணங்களிற் சிலவாம்.

வாழையோடு தொடர்புடைய விடுகதைகள்

—: மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கம், வட்டுக்கோட்டை. :—

மிக்க விரைவிற் பயன்தரு மரம் வாழை ஆகும். அதனை எல்லாரும் எல்லா வீடுகளிலும் வைத்து உண்டாக்கலாம். ‘ரழைக்கு வாழை’ என்பது பண்டைக் காலந் தொட்டு வழங்கிவரும் ஒரு பழமொழியாகும். தர்வர நூல் முறைப் படி வாழை ஒரு மரமன்று. அடிபட்டுவந்த வழக்குப்பற்றி அது மரமெனப்படுகின்றது. ‘வாழை நடுகில் தாழ நடு; தாழ நடுகில் அகல நடு’ என்பது இன்னேரு பழமொழி. குலை வீசங் காலத்தில் அதன் பாரத்தைத் தாங்கி நிற்கத் தக்கதாக வாழையைத் தாழ நடவேண்டும் என்றார். நிலத்தைப் பண்படுத்தி நீர்ப் பாய்ச்சி வாழையைப் பயிரிட்டால் அதன் பலாபலன் ‘ஆறு கொத்து நாறு இறைப்பு, ஆறு சீப்பு நாறு காய்’ என்றார்.

இனி, வாழையோடு தொடர்புடைய விடுகதைகள் சிலவற்றை இதன் கீழ்த் தருகின்றேம்.

1. வித்தில்லாமல் விளைவது என்ன? வெட்டாமற் சாயுதே அதுதான்.

[பயனற்ற முதுமை வாழ்வு வாழைக்கு இல்லை.]

2. அடித்தலை பெருத்தவள்,
முடித்தலை விரித்தவள்,
நடுஞ்சில் சிறுத்தவள்,
உடலெல்லாம் புரையாள்,
ஒருதரம் பூத்ததும்,
உடன்தலை வணங்கி,
ஒருபிள்ளை யாலே,
உயிர்விடும் பேதையே.

[வாழையின் அங்கலட்சணங்களும், வாழ்வும் கூறப்பட்டிருத்தல் காணக்.]

3. ஒங்கி உயருவாள்,
ஒருபிள்ளைப் பெறுவாள்,
தாவி அறுப்பாள்,
தலைசீழாக நிற்பாள்.

4. ஒங்கி வளர்ந்தாள்,
ஒருபிள்ளைப் பெற்றுள்,
பொத்தென்று விழுந்தாள்,
புழுத்துச் செத்தாள்:

5. தாய் படலையிலே
மகள் சந்தையிலே.

6. தாய் குப்பையிலே
மகள் சந்தையிலே.

[தன்னிடமுள்ள சிறந்த சத்தையெல்லாம் வாழை திரட்டி
இனிய பழக் குலையாகத் தந்துவிட்டுத் தான் மடிகின்றது.]

7. இலை உண்டு; கிளை இல்லை.
பூ உண்டு; மனம் இல்லை.
காய் உண்டு; விதை இல்லை.
பட்டை உண்டு; கட்டை இல்லை.
கன்று உண்டு; பசு இல்லை.

[இனத்தைப் பெருக்கல் உயிருள்ளனவற்றுக்கு ஓர் இயல்பு. தான் அழிந்தாலும், தன் இனம் அழியாது வாழை தன் கிழங்கிலிருந்து கன்றை உண்டாக்குவதை ஈற்றாதி குறிப்பிடுதல் காண்க.]

8. மரமுண்டு, அடுப்பெரிக்க விறகுமாகாது,
சீப்புண்டு, தலைகோதி வாரமுடியாது,
பூவுண்டு, கொண்டையிலே முடிக்கமுடியாது.

9. இலை பலகைபோலே,
பூ சங்குபோலே,
பச்சையாய்த் தின்னமுடியாது,
பழுத்தால் தின்னலாம்.

10. ஏற வழுக்கும்,
இலை சுருஞம்,
காய் துவர்க்கும்,
பழம் இனிக்கும்.

11. அடி மத்தளம்,
இலை பர்வதம்,
குலை சிறிசு,
காய் துவரிப்பு,
பழம் தித்திப்பு.

[வாழையின் உறுப்புக்களின் வர்ணனை இவ் விடு கதை களிற் தரப்படுகிறது.]

வாழைப் பூ

12. அடி மலர்ந்து நுனி மலராத
பூ வென்ன பூ?
13. அம்மிக் குழவிபோற் பூப் பூக்கும்
அரிவாள் பிடிபோல் காய் காய்க்கும்.
14. பட்டைப் பட்டை நீக்கி,
பதினாறு பட்டை நீக்கி,
முத்துப் பட்டை நீக்கி,
முன்னே வருபவள் பெண்மாது.
15. பற்றையைப் பற்றையை நீக்கி,
பதினாறு பற்றையை நீக்கி,
முற்றத்துப் பற்றையை நீக்கி,
முன்னே வாரூள் பொன்பிள்ளை.
16. பட்டையைப் பட்டையை நீக்கி,
பதினாறு பட்டையை நீக்கி,
முத்துப் பட்டையை நீக்கி,
முழுதாய் விங்கம் தோன்றினேன்.

[நுனி மலராது அடி மலரும் வாழைப் பூவின் தனிச் சிறப்பும் அது வெளிவரும் அழகும் கூறப்பட்டிருப்பதோடு, உருவத்தில் அதனைச் சங்குக்கும், அம்மிக் குழவிக்கும், விங்கத்திற்கும் உவமித்திருத் தல் காண்க.]

வாழைக் குலை

17. பட்டுக்குமேல் பட்டுடுத்து,
பதினாறு பட்டுடுத்து,
குஞ்சிப்பிள்ளை நாச்சியா
கொடிப்போட்டுத் தூங்குகிறு.
18. அடுக்கடுக்குப் பெட்டியிலே,
ஆவரம்பூ மேனியிலே,
குஞ்சிப்பிள்ளை நாச்சியா,
கொடிப்போட்டுத் தூங்குகிறு.
19. ஐந்தடுக்குப் பெட்டியிலே,
ஆவரம்பூ மேனியிலே,
குஞ்சக் குஞ்சப் பிள்ளைகள்
கொடிப்பிடித்துத் தூங்குகினம்.
20. முட்டுப் பிள்ளைத்தாக்கி
கொடிப்போட்டுத் தூங்குகிறாள்.

21. அடுக்கடுக்காய் அடுக்கியிருக்கும்,
ஆயிரங்கால் மண்டபம்,
கொக்கியாய் வளைந்திருக்கும்,
குதிரைக்கால் மண்டபம்.

[பட்டைகள் பல ஒன்று சேர்ந்ததினால் மரமான வாழையில்
பழங்கள் பல ஒன்று சேர்ந்த குலை தொங்கும் அழகு வர்ணிக்கப்
படுகிறது.]

வாழைப் பழம்

22. மஞ்சள் குருவி
ஊஞ்ச லாடும்
மாதேவ னுக்குப்
பூசைக் காகும்.

[மகாதேவனுக்கு வாழைப் பழங்களை நிவேதனஞ் செய்கின்
ரேம். என்ன இயன்த்தில் நிவேதனஞ் செய்தல்வேண்டும்? வாழை
யிலையிலேயே நிவேதனஞ் செய்தல் தெய்வத்திற்கு உவப்பு.]

தமிழக நேயர்களுக்கு

இந்தியாவிலுள்ளவர்கள்
வெற்றிமணிக்குரிய சந்தா, பேரு நண்பர் சங்கம்
மரணவர் மன்றம்

இவற்றிற் சேர்வதற்குரிய தொகை யாவற்றையும்
இவருக்கு அனுப்புக

க. தமிழ்த்தம்பி
காரியம்பட்டி (P. O)
(வழி) கள்ளிமந்தயம்
பழனிவட்டம்

பண்

—:-: சி. சின்னையா புலவர் :-:-

இது புறக்காழ் விருட்சங்களுக்குள்ளே தலை சிறந்தது. பனை, தென்னை, கழுகு, கித்துல் என்பன புறக்காழ் விருட்சங்கள். பனை இந்தியாவின் தென்பாகமாகிய திரு நெல்வேலி ஜில்லாவிலும், இலங்கையில் வட மாகாணத் தைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணம், மன்னார் என்னும் பகுதி களிலும் நிற்கின்றன. பனை வருடத்தில் ஒரு முறை மாத திரமே காய்க்கும் நியதியுடையது. அப்படி ஒரு முறை காய்த்தாலும் அதன் பண்டங்கள் வருடம் முழுவதும் இருந்து பயன்தருகின்றன.

சிலகாலத்தின் முன்பு அதாவது ஆங்கில ஆட்சிக் காலத்தில் அது கணக்கெடுக்கப்பட்டு ஐந்து இலட்சமென அறிக்கை வெளிவந்தது. இலங்கையில் அவற்றுள் ஐம்பதி ணயிரத்துக்குக் கூடுதலான பனைகளிற் கருப்பநீர் எடுக்கலாம். அந்தக் கருப்பநீர் முழுவதும் சீனிச் செய்கைக்குப் பயன் படுத்தப்பட்டால் இலங்கையின் சீனித் தேவைக்குப் போதியதாக இருக்கும். தமிழர்கள் வசிக்கிற இடத்தில் தமிழருக்குச் சொந்தமாகப் பனைகள் நிற்பதுதான் கருப்பநீர்ச் சீனிக்கு ஏற்பட்ட இடையூறு. சில விசேட குறைதி சயங்கள் பனையைப்பற்றிச் சொல்லலாம்:

முதலாவது, பனையினுடைய பழத்தைப் பனங்காய் என்று சொல்லுவது மரபு.

“முன்னா லொழியப், பின்னால் பலவுள்
என்னா லாகும் நன்னா லுக்கினே”

என்ற சான்றுரையைப் பெற்றுள்ள “நன்னால்” என்ற இலக்கண நூலிற் பனையைப்பற்றி வியந்து எடுத்தாளப் பெற்றிருக்கின்றது. அதனாலும் பனையினுடைய சிறப்பு நன்கு விளங்கும். அந்தப் பனங்காயை எவ்வளவுக்கு நெருப்பில் வேகவைத்தாலும் அதன் வித்து முளைக்கும் கணமுடையது.

இரண்டாவது, உலகத்துள்ள வித்துக்களைத்தும் முளைக்காள்ளுவது முக வளத்தால்; பனை வித்து மாத்திரம் மற்றை வளம்.

முன்றுவது, முன்று வித்துக்களமைந்திருக்கிற பழத்தை முக்காழி என்று சொல்லுவது வழக்கம். அந்த முக்காழி வித்துக்களிலிருந்து முளைத்து வளருகின்ற பனைகள் ஆண் பனைகள். வேப்ப மரங்களில் ஆண் - பெண் ஆகிய இனங்களிருந்தாலும் ஆணின் வேம்பு காய்க்கிற வழக்கமிருக்கின்றது. பனையிலோ ஆணினங் காய்ப்பதில்லை.

பனைப் பிரயோசனங்களில் கருப்பநீர், கிழங்கை உலர்த்திய ஓடியல், கிழங்கை வேக வைவத்து உலர்த்தி யெடுத்த புழுக் கொடியல் என்பன உணவாக மக்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. அதன் ஒலை மாட்டுக்குத் தீவியாகவும், ஒலையின் அடித் தண்டாகிய மட்டை, கிழங்கெடுத்த பின் னுள்ள பழைய வித்து(ஊமல்), பன்னுடை. உலர்ந்த பாளை, பட்ட பனையின் புறவைம் என்பன விறகாகவும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. ஒலை, பெட்டி, கடகம் முதலாகப் பண்டங்களை இட்டு வைக்கவும், சமந்து செல்லவும் ஏற்றகொள்கலங்கள் செய்வதற்கும் உதவுகின்றன. வீடு வேய ஒலைகளை உபயோகிக்கிற வழக்கம் அருகி வருகின்றது.

மட்டையிலிருந்து எடுக்கின்ற நார் கயிறு திரிக்கவும், கடகத்தின் புற வளத்துக்கு உபயோகிக்கவும் உதவுகின்றது. பனையைத் தறித்துப் பிளந்து வெட்டியெடுத்த மரங்கள் வீடு கட்ட. உதவுகின்றன பலவகையாக. வேறு வித்துக்களிலிருந்து கிழங்குவகை உற்பத்தியில்லாமல் பனை வித்துக்களிலிருந்து மாத்திரமே கிழங்கு வருவதால், அநேக் மாகச் சிங்கள் மக்கள் பனங்கிழங்கைக் ‘‘கொட்டைக் கிழங்கு’’ என்று சொல்லுவார்கள்; விரும்பியும்பார்கள்.

உயர்ந்து வளர்ந்த பனை மரங்கள் அடர்த்தியாக நிற்கிற வட்டாரத்தில் மழை வீழ்ச்சி அதிகம். பதநீரைக் காய்ச்சி உற்பத்தி செய்கின்ற பனங்கட்டி இளம் குழந்தைகளுக்கு உண்ணக் கொடுத்தால் அது மலக் கட்டை இளக்கி ஒழுங்காக மல நீக்கத்தைச் செய்யும். அஃதொரு இனிப்புப் பதார்த்தம். சில காலத்தின் முன் சீனி பாவிக்கிற உணவுப் பண்டங்களுக்குப் பனங்கட்டியை மாத்திரமே உபயோகித்தார்கள். பனையைப் புறபதி என்றும் வழங்குவர்.

வன்னிநாட்டின் வாய்மொழி இலக்கியம்

—:— முஸ்லைமனி —:—

மக்கள் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாட்டுப் பாடல்களே சிறந்த இலக்கியம் என மேலைத்தேய இலக்கிய வி மர் சகர் கருதுகின்றனர். சங்க கால அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் மக்கள் மத்தியிலே தோன்றிய நாட்டுப் பாடல்களே. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே 16ஆம், 17ஆம் நூற்றுண்டுகளில் மக்கள் நாட்டமுள்ள இலக்கியங்கள் தோன்றின. அப்படியாகத் தோன்றிய இலக்கிய வகைகளே பள்ளு, சிந்து, குறவஞ்சி என்னும் பொதுமக்கள் இலக்கியங்களாகும். மக்கள் வாழும் சூழ்நிலை, நிலம், தொழில் என்பவற்றிற்கேற்ப இலக்கியங்கள் தோன்றுகின்றன. மலைப் பகுதிகளிலே வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது குறவஞ்சி. வயல் நிலங்களை உழுது உணவற்பத்தி செய்யும் மக்கள் மத்தியிற் தோன்றியது பள்ளு.

குளங்கள் பல நிறைந்த வன்னி நாட்டின் மக்கள் உழவுத் தொழிலையே தம் பிரதான தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். இவர்கள் மத்தியிலே பல பள்ளு இலக்கியங்கள் தோன்றின. பரம்பரை பரம்பரையாக வாய்மொழியாக வழங்கிவந்த இவ் விலக்கியங்கள் பிற்காலத்தில் ஏட்டில் எழுதப்பட்டன. இவ் வேடுகளிற் பல கால வெள்ளத்தால் அழிந்துவிட்ட போதிலும் இவ் விலக்கியங்களை முதியோர் நாவிலிருந்து மீட்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கதிரையப்பர் பள்ளு, குருவிப் பள்ளு, அருவிச் சிந்து, முறிகண்டியான் சிந்து, பன்றிப் பள்ளு என்னும் இலக்கியங்களைப் பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்தும், வயோதிபரின் வாய்மொழியிலிருந்தும் பெற்றுமுடிந்தது. மூளீயவளை வாசர் திரு. சி. ச. அரியகுட்டிப்பிள்ளை என்பவர் வன்னி நாட்டுப் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். அந்த நூற் பிரதி இப்போது கிடைப்பதற்கு. மூளீயவளை, திரு. க. ஆ. கந்தையா என்னும் பெரியாரிட மிருந்து அந்தூற் பிரதி யான்றைப் பெறக்கூடியதாக விருந்தது. திருவாளர்கள் ச. சதாசிவம், வே. மயில்வாகனம் என்போர் பல பாடல்களை வாய்மொழியாகக் கூறினர்.

எமக்குக் கிடைத்த பள்ளுக்களில் இன்னும் அச்சேருத பன்றிப் பள்ளின் அமைப்பை நோக்குமிடத்து இது ஏனைய பள்ளுக் களின் அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டுஇருக்கிறது. இதிற் பள்ளன், பள்ளி, பண்ணையார் என்போருக்கு இடமில்லை. இதில்வரும் பாத்திரங்கள் பன்றிகளே. பன்றிகள் வயலுட் புகுவதைக் கட்டியங் கூறுவதுபோல இதன் முற்பாடல் அமைந்துள்ளது. ஆண் பன்றி, பெண் பன்றி, குட்டிகள் என்பவையே இப் பள்ளிற் தோன்றும் பாத்திரங்கள்.

நால்: பன்றிப் பள்ளு

சொற் சவையும், பொருட் சவையும், நகைச்சவையும் நிறைந்த பல பாடல்களை நாம் இப் பள்ளிற் காணலாம். பன்றி வயலினுட் புகும் காட்சியை வர்ணிக்கும் பாடல் கள் மிகவும் சவையுள்ளவை. வன்னி நாட்டிற்கே யுரிய சொற்கள் பலவும், பேச்சு மொழியும் பயின்று வருவதைக் காணலாம்.

களகளத்த சுரிதனிலே காலையோட்டி

கனத்ததோர் குழ்த் தடியைத் தோளில் வைத்து
பலபலென நில வெறிக்கப் பனியுந் தூறப்
பன்றியனர் தறைக்குள்ளே வந்திட்டாரே.

தறை - வயல் நிலம். பன்றியனர் என மரியாதைப் பன்மையில் அழைத்திருப்பது நல்ல நகைச்சவை.

மனிதர் காட்டை வெட்டுகின்றனர். காய்ந்த பின்னர் நெருப்பு வைக்கின்றனர். எரிந்த தடிகளைக்கொண்டே வேலி யமைக்கின்றனர். அதன்பின்பு நெல்லை விதைக்கின்றனர். நெல் விளாந்ததும் காட்டிலுள்ள யானை, பன்றி, மான் போன்ற மிருகங்களும், பறவைகளும் உண்டு மிச்சத்தையே தாம் பெறுகின்றனர்.

வனத்தை யறுத்து நெருப்பைக் கொழுத்தி
மரத்தில் தடிகள் பொறுக்கியே
வளைத்து வேலி நிரைத்துக் கறுத்த
வளர் நெல் விரைகள் தூவியே

புனத்தி ஸ்டரும் கரிக் கண்டுடனே
புள்ளி மான்பல சாதிக்கும்
பிரித்துக் கொடுத்துத் தனக்கு மிஞ்சிய
பொருள் கொண் டேகும் மனிதரே!

காட்டு விலங்குகளிலே தாம் உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்
தவை என்ற எண்ணம் பன்றிகளுக்கு. தங்களுக்கு வயலில்
நெல் விளைந்த செய்தியை எவரும் கூறவில்லை. காட்டிலே
திரியும் தங்களுக்கு இச் செய்தி தெரியாது. பன்றி யின்
மனைவி ஒரு கனவு கண்டாள். கனவிலே கிளிகளும், புருக்
களும் இச் செய்தியைக் கூறின. திடுக்கிட்டெழுந்த மனைவி
கணவனுக்குக் கனவுபற்றிக் கூறினாள்;

கனக்க விளைவிங் கிருக்கும் செய்தியை
நமக்கிங் கொருவர் உரைத்திடார்
கன்னி துயிலில் கண்ட கனவைக்
களறக் கேளும் மனிதரே.

கானிலிருந்து மயிலும் குயிலும்
கடிபட்டே சல் பாடக்கே
காட்டுக்கிளியும் கூட்டுப்புருவும்
கடிபட்டொரு சொற் கூறவும்.

தேனி வினிய மனைவி அருண்டு
திடுக்கிட் டெழுந்து என்னுடன்
செப்பிடப் பொருள் தேர்ந்து பார்த்துநான்
தேவியாருடன் கூறினேன்.

ஆண் பன்றி கூறுகின்றது “என்னருமைக் காதலியே! இப்
பொழுது நெல் விளையுங் காலம் அல்லவா! இதுதான்
உனது கனவின் பலன். பின்னோ கனோ க் கூவியமை. இப்
பொழுதே செல்லவேண்டும்.”

மண்ணில் நமது கண்ணுக்கினிய
மக்களோத் தூரந் தழையடி
வன்ன வயலில் செந் நெல்லதனை
விரும்பி யருந்த லாமடி.

ஆண் பன்றி தன் மனைவியை வர்ணிக்கும்விதம் சுவை
யானது. துடியிடை, மின்னல் இடை எனப் புலவர் பெண்
களின் இடையை வர்ணிப்பதுண்டு. வன்னிப் புலவன் பன்றி
யின் மூலமாக வர்ணிக்கும் விதத்தைப் பாருங்கள்;

பணையினடியும் நுனியும் தறித்த
பன்ற துண்டம்போல் அழியாள்
பாவை யெனது ஆசைக் குகந்த
பருத்த உரவின் இடையினாள்

ஆண்பன்றி தனது இனபந்துக்களுடன் வயலுள் நுழைந்து விட்டது. பன்றிக் குட்டிகளுக்கு எப்போதுமே விளையாட உத்தான். காட்டிலே துள்ளி விளையாடுவதுபோல வயலுக் குள்ளும் விளையாடுகின்றன. “பிள்ளைகளே! மனிதர் விளை வித்த செந் நெல்லை உண்ணும் சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடாதீர்கள். விளையாடி நேரத்தைக் கடத்தவேண்டாம். நீங்கள் சிறுபிள்ளைகள்; தாயைவிட்டுப் பிரிந்துசெல்ல வேண்டாம் காவற்காரன் பொல்லாதவன்” என்று ஆண்பன்றி எச்சரிக்கை செய்கின்றது.

“காட்டி லோடி விளையாடுமாப்போல்
கடத்தி நேரத்தைப் போக்கவும் வேண்டாம்
நாட்டுமானிடர் செய்திடும் செந் நெல்லை
நானும் தின்னக் கிடையாது மக்காள்

தாயைவிட்டுப் பிரியவும் வேண்டாம்
தனியே தூரத்தே போகவும் வேண்டாம்
வேசை மக்கள் உலாவியே வந்தால்
வெருட்டுவார் ஓடித் தப்பவும் மாட்டார்.”

எப்படித்தான் எச்சரித்தபோதும் குட்டிப் பன்றிகள் கேட்டால்தானே. தாய்ப் பன்றியும் நெல்லுத் தின்னும்போது குட்டிகளைக் கவனிக்கவில்லை. அவைகள் தூரத்தே சென்றதைக் கண்ட ஆண் பன்றிக்குச் சற்றுக் கோபம் வந்துவிட்டது. ஆண் பன்றி பழுத்த அநுபவமுடையது. மனைவியை விளித்துக் கூப்பிடுகின்றது; மனிதர்களின் செயலைப்பற்றிக் கூறுகின்றது;

மந்திர மறிவார் தந்திர முடையார்
மனிதர் எதிர்வரச் சிறுவர் இவர்தான்
புந்தியிலுணர மைந்தரை விலக
போகவும் நீ விடலாமோடி.

பொங்கிய தடமும் சங்கிலி வலையும்
பொறிகளும் வைப்பார் வழிதனிலே
கங்குலை விடுவார் எங்களை. வெல்ல
கருவொடு தப்பப் பாருமாடி.

தூரப்போன பன்றிக் குட்டிகள் கிட்ட வந்துவிட்டன. அவை நெல்லைச் சற்று அவசரமாகவே உண்கின்றன. ஆண் பன்றிக்கு இன்னுமொரு கவலை. நன்றாக விளைந்த நெல்லை

அவசரம் அவசரமாக உண்டால் குட்டிகளின் பற்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டுவிட்டால் என் செய்வது;

நெல்லுத் தின்னும் ஆசையாலே
பஸ்லுக் கில்லுப் பேர்ந்திடாமல்
மெஸ்ல மெஸ்ல நன்னி நன்னித்
தின்னுங்கோ மக்காள்.

துப்பாக்கி தாங்கிய மானிடன் உங்களைத் துரத்தி வருவான். நீங்கள் புத்தியாகத் தப்பிவிட வேண்டும். அவன் வரும் பக்கத்துக் காற்றிலிருந்து நீங்கள் அவன் வரவை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

துப்பாக்கிக் காரணவந்து குத்திரமாய்ப் பதுங்குவான்
சொல்லுங் காற்றுவாடை கண்டு நில்லுங்கோ மக்காள்.

விடியப்போகிறது. இனி நாம் காட்டினுட் போய்விட வேண்டும். மனிதர்கள் நல்லவர்கள். அவர்கள் விளைவிக்கும் நெல்லைத்தானே நாங்கள் உண்கின்றோம். அவர்களுக்கு நன் றி செலுத்த வேண்டாமா? அவர்களுக்கு உங்கள் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவியுங்கள்;

தாங்கும்போது நீங்களிந்தத்
தொல் புனியில் மானிடர்க்குச்
சோபனங்கள் சொல்லிச் சொல்லித்
தாங்குங்கோ மக்காள்.

பன்றிப் பள்ளுப் பாடல் களை இசையுடன் படிக்கும் போதுதான் அதன் உண்மையான சுவையை நுகரமுடியும். அறுவடை காலங்களில் வன்னிப்பகுதி மக்கள் இப் பாடல் களைப் படித்துக்கொண்டே அரி வி வெட்டுவர். இதனால் வேலை செய்த களைப்பு நீங்கிப் புதிய உற்சாகம் பிறக்கும். இப்பொழுது இப் பாடல்கள் படிப்போர் தொகை அருகி வருகின்றது. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் இப் பாடல்கள் மறைந்துபோய்விடும். இவற்றை நாம் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். இவற்றை அச் சேற்றி வெளியிட வேண்டும். படித்தவர்கள் இம் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். இதுவே வன்னிமாதாவிற்கு நாம் செய்யும் பெருந்தொண்டாகும்!

சோம்பல் (49)

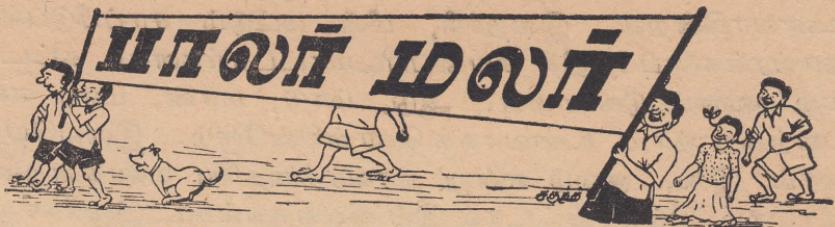
மு. க. சுப்பிரமணியம்

மாயாபுரி என்ற தேசத்தை மதிவண்ணன் என்ற அரசன் ஆண்டுவந்தான். அவன் தன் கிராமங்களைச் சுற்றிப் பார்ப்பது வழக்கம். ஒருநாள் கிராமத்தைச் சுற்றி வரும் போது ஒரு பழத் தோட்டத்தைக் கண்டான். மா, எலு மிச்சை, தோடை இன்னும் பல பழமரங்களிலும் பழங்கள் பழுத்துக் குலுங்கின. மரங்களின் கீழே நூற்றுக்கணக்கான பழங்கள் விழுந்து தேடுவாரற்றுக் கிடந்தன. அரசனுக்கு அளவற்ற கோபமும் கவலையும் வந்தது. பக்கத்து வீட்டிலே அத்தோட்டம் யாருடையது என்று விசாரித்தான். முத்துவின் தோட்டம் என அறிந்தான்.

அரண்மனைக்குத் திரும்பிய அரசன் சேவகனைக் கூப்பிட்டு முத்துவைக் அழைத்துவரும்படி அனுப்பினான். சேவகன் முத்துவின் வீட்டுக்குச் சென்றான். பிற்பகல் இரண்டுமணி. முத்து நன்றாகத் தூங்கிக்கொண் டிருந்தான். அரசன் அழைத்துவரும்படி கட்டளை என்று கேட்டதும் முத்துவின் தாய் பதைபதைத்து முத்துவை எழுப்பினான். முத்து கண்களைக் கசக்கியபடியே எழுந்தான். சேவகனைக் கண்டு நடுங்கினான். அவன் பின் அரண்மனை சென்றான்.

அரசன் “டேய! சோம்பேறி, பழமரத் தோட்டம் உனக்குச் சொந்தமா? நீதான் அந்த மரங்களை உண்டாக்கினையா? என்றான். ஆம் அரசே! எனக்குத்தான் சொந்தம். என் தகப்பனார் அவற்றை உண்டாக்கினார். அவர் இறந்துவிட்டார் என்று நடுக்கத்துடன் கூறினார். “உன்னைப்போலச் சோம்பேறியாக உன் தகப்பன் இருந்திருந்தால் அந்த மரங்களை நட்டுத் தண்ணீர் ஊற்றி வளர்த்திருப்பாரா? கிராமத்திலே எத்தனை மக்கள் வறுமையால் வாடுகின்றனர். நீயோ இறைவன் தரும் பழங்களை மற்ற வர்களுக்கு உண்ணக் கொடுக்கவுமில்லை. அவற்றை விற்றுப் பணத்தைச் சம்பாதிக்கவுமில்லை. பகல் நேரத்திலும் உனக்குத் தூக்கம். உன் வயதுக்கு நீ எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இருக்கவேண்டியவன். இனிமேல் சோம்பேறியாக இருந்தால் உன் தோட்டத்தை முயற்சியுள்ள ஒருவனுக்குக் கொடுத்துவிடுவேன்” என்று எச்சரித்து அனுப்பினான். அதுவரை யும் எந்த வேலையும் செய்யாது இருந்த முத்து அரசனின் அதட்டலுக்குப் பிறகு தோட்டத்தைக் கவனித்துத் தண்ணீர் இறைத்துப் பழங்களைச் சேகரித்துச் சந்தைக்கு எடுத்துச் சென்று விற்றுப் பணம் சம்பாதித்தான். செல்வந்தனாக மாறினான்.

“சோம்பல் மிகக் கெடுதி பாப்பா”

ஞாயிறு போற்றுதும்

—: செல்வி யோகா தம்பையா :—

சூரியனுக்கு இன்னொரு பெயர் ஞாயிறு. உலகில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் ஞாயிறைப் போற்றவேண்டும். அவனின்றி அனுவும் அசையாது என்பர் ஞானி கள். அதுபோல் ஞாயிறு ஆகிய கோளின்றி நாம் இல்லை. அதாவது நடசத்திரங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு சூரியன்தான். ஆனால், அவை மிகவும் தூரத்தில் இருப்பதனாலேயே சிறியதாகத் தெரிகின்றன. ஞாயிற்றுக் குடும்பம் அல்லது சூரியக் குடும்பம் என்பார்கள் தெரியுமா? ஞாயிறைச் சுற்றி ஒன்பது கோள்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றுதான் நாம் வாழும் பூமி. பூமியின் உபகோள்தரன் சந்திரன் என்பர். அதனைத் திங்கள் என்றும் கூறுவர். இந்த நிலாகூட நம் மவர்கள் போய்வந்த இடமாகிவிட்டது. ஞாயிறைப் போற்றும் விழாதான் பொங்கல் விழா! பொங்கல் தமிழன் விழாவென்பதிலும், உழவர் விழாவென்பதிலும் உயிர்வாழும் ஒவ்வொன்றினதும் விழா என்பது நல்ல பொருத்தமாகும்.

தைப்பொங்கல் இன்று கொண்டாடுகின்றேம். பொங்கல் உண்போம்; பட்டாசு கொனுத்துவோம்; ஏன் செய்கின்றேம். சூரியன் நமக்குச் செய்யும் எண்ணிறந்த பயனுக்கு நாம் நன்றி செலுத்துகின்றேம். பொங்கலையும், விளைச்சலையும் அவனுக்குப் படைத்த பின்னரே நாம் உண்கிறேம். ஞாயிறு செய்த - செய்யும் அளப்பரிய செயலும் தான் என்ன? நாம் உண்ணுவிட்டால் வாழ முடியாது. நமக்கு உணவு தருபவர் யார்? தாவரங்கள்தான் நமக்கு உணவு தருகின்றன. அரிசி, கிழங்கு, கீரை, கனிகள் தாவ

ரத்தின் எல்லாப் பகுதியுமே ஏதோ ஒரு வகையில் நமக்கு உணவாகின்றன. இறைச்சி, மீன் மட்டும் சாப்பிடுவார் தாவரங்களைப்பற்றிக் கவலைப்படமாட்டார்களா? கட்டாயம் கவலைப்படுவார்கள். ஆடு, மாடு, மான், மரை என் பவற்றை நாம் உணவாகக் கொள்கின்றோம். இவையெல்லாம் இலை, குழை என்று தாவரத்தையே உண்கின்றன. தாவரம் இல்லாவிட்டால் இவ் விலங்குகள்கூட இருக்காது. இவ் விலங்குகள் இல்லாவிட்டால் நாம்கூட இல்லை. புவி பசித்தாலும் புல் தின்னது என்பார்களே அது உண்மையா? இல்லை. புல்லைத் தின்னும் விலங்குகளைத்தான் அது உண்டு வாழ்கின்றது. மீன்களும் அப்படித்தான். பெரிய மீன்கள் சிறிய மீன்களையும், சிறிய மீன்கள் மிகச் சிறிய மீன்களையும், இவை தயற்றம் என்னும் நுண்ணிய தாவரங்களையும் உண்கின்றன. அதுசரி, இந்த உதவி செய்யும் தாவரத்திற்கு விழா எடுப்பதா? சூரியனுக்கு விழா எடுப்பதா? நாம் உண்பது உடலை வளர்க்க, வேலைசெய்து சக்தியைப் பெற. இச் சக்தி நாம் உண்ணும் உணவில் தான் இருக்கிறது. தாவர உணவும், தாவரத்தை உண்டுவாழும் விலங்கின் உணவும், இந்தச் சக்தியைக் கொண்டுள்ளன. இந்தச் சக்தி அவைகளுக்கு எப்படிக் கிடைத்தது? அதுதான் சூரியன்! சூரியன் தரும் சக்தியைத்தான் தாவரங்கள் பேணி நமக்குத் தருகின்றன. சூரியன் இல்லாவிட்டால் அவை உணவு தயாரிக்கமுடியாது. எனவேதான் நாம் சூரியனைப்போற்ற வேண்டும். இது எவ்வாறு நடக்கின்றது என்பதை வகுப்பில் உயிரியற் பாடத்திற் படிப்பீர்கள். சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் தாவரம் உணவு தயாரிக்க எடுக்கும் நீரை, ஐதரசன் - ஓட்சிசன் எனப் பிரிக்கவும், சக்தியாகச் சேமித்து வைக்கவும் இந்தச் சூரிய ஒளி உதவுகிறது.

உயிர்வாழும் ஒவ்வொருவரும் சுவாசிக்க வேண்டும். சுவாசிக்க ஓட்சிசன் வேண்டும். சுவாசித்ததின் விளைவாக உணவு எரிக்கப்பட்டு சக்தி புறப்படுகிறது. அத்துடன் காபனீரொட்சைட்டும் பெறப்படுகிறது. இது வளி மண்டலத்தில் அதிகளவு இருந்தாற் கூடாது. எனவே ஓட்சிசனக மாற்றப்படுகின்றது. இது நம்மால் முடியாது. ஆனால், தாவரங்களால் முடியும். உணவு தயாரிக்கும் வேலையிற் சூரியன் நீரைப் பிரிப்பதால் ஓட்சிசன் வெளியேறி வளியிற்

செறிந்துகொள்கிறது. நாம் அதைச் சுவாசி க்கிறேம். ஆகவே, உண்ண உணவு, வேலைசெய்யச் சக்தி, உயிர்வாழ ஒட்சிசன் ஆதியன தருகின்ற சூரியனை நாம் போற்றுவோம்.

நம்மைப் பீடிக்கும் நோய்களிற் பெரும்பான்மையானவை தொற்று நோய்கள். இந்த நோய்களைப் பரப்பும் கிருமிகளைக் கொல்லப் பல மருந்து வகைகள் இருந்தாலும் சூரியனைப்போல் அவற்றை எரித்து அழிக்கும் பொருள் வேறொன்றுமில்லை. தன் வெம்மையாற் கிருமிகளைப் பொசுக்கிவிடுகின்றது. நம்மை நோயினின்றும் காப்பாற்றுகின்றது. நாம் நோயின்றி வாழ வழி வகுக்கும் நோயிறைப் போற்றுவோம்.

‘விசும்பிற்றுளி வீழினல்லால் மற்றுங்கே
பசும் புற்றலை காண்பதறிது’

எனகின்றார் பொய்யா மொழிப் புலவர் வள்ளுவர். வானம் பொய்த்தால் நாடு வாடிவிடும். ‘நீருயர நெல்லுயரும் நெல்லுயரக் குடி உயரும்; குடி உயரக் கோன் உயரும்’ எனகிறார் ஒளவையார். எனவே நீரின் பெருமை தெரிகிறது. குளம், குட்டை, ஆறு, கடல் போன்றவற்றிலிருந்து நீரை ஆவியாக்கி அவை முகிலாகிக் குளிர்ந்து மழையாகப் பெய்கின்றன. இவ்விதம் மழை பெய்யக் காரணம் சூரியன் தான். ஆகவே உண்ண உணவு, குடிக்க நீர், வேலைசெய்யச் சக்தி, உயிர்வாழ ஒட்சிசன், ஆரோக்கியமாக வாழ க்கிருமிகளைக் கொல்லுகின்ற பெருமைசால் ஞாயிறைப் போற்றுதும். உயிர் உள்ளவரை ஞாயிறைப் போற்றுதும்!

மக்கள் சுதந்திரத்தில் விவசாயத்தின் பங்கு

— : செல்வி தெய்வநாயகி பொன்னுத்துரை, தேவிபுரம் :—

இறைவன் இம் மண்ணுலகையும், மனித உயிர்களையும் தோற்றுவித்த ஆதிகாலத்தில் மனித வாழ்வு எவ்வாறு நடைபெற்றது என்பதை நால்கள் வாயிலாகவும், அநுபவ வாயிலாகவும் ஆராயும் போது மிகப் பூர்வகால மனிதன் விலங்குகளோடு விலங்குகளாகக் காடுகளில் யதேச்சையாக வாழ்ந்து யந்தான் என்பதைத் தெளிவாக நிறுவ முடிகிறது. இதுபற்றி விரிவாக ஆராய்ந்த ‘டார்வின்’

என்னும் பேரறிஞர் விலங்குகளின்று திரிபுற்றுத் தோன்றியவனே மனிதன் என்றும்; மனிதன் மூதாதைகள் விலங்குகளே யென்றும் நிறுவியுள்ளார். இதனை அனுமானப் பிரத்தியசூப் பிரமாணங்கள் மூலம் எவரும் மறுக்க முடியாதிருக்கிறது. அக்கால மனிதன் மாயிச பக்ஷணியாகவும், மன உடல் உறுதி நிறையப் பெற்றவனாகவும், பயங்கரத் தோற்றமுடையவனாகவும், தனித்துவம் நிறைந்த வாழ் வடையவனாகவும் வாழ்ந்திருக்கிறான். காடுகளில் வாழ்ந்த விலங்குகளை எவ்வித ஆயுதமுமின்றிப் பதுங்கியும், பாய்ந்தும், துரத்தியும் பிடித்து நகங்களாலும் பற்களாலும் கிழித்துப் பிடுங்கி உண்டு வாழ் வேண்டியிருந்தது.

காலப் போக்கிற தனது உடல்நலக் குறைவான காலங்களில் ஏற்பட்ட அநுபவங்களால் அவனது சிந்தனை தொழிற்பட நேரிட்டது. இதுவே அவன் “மனிதன்” என்னுஞ் சிறப்பை அவனுக்கு அளித்தது. சிந்தனையின் பலனாகத் தனது குறைகளை நிவர்த்திக்கப் பலவகையான உபாயங்களைக் காணவும், கைக்கொள்ளவும், புதிய அநுபவங்களைப் பெறவும் முடிந்தது. கற்களையும், கட்டைகளையும் ஆயுதங்களாகக் கொள்ளவும் அதன்பின் அதனைச் சீர்திருத்தவும், தனக்கோர் ஒதுக்கிடத்தைத் தெரிந்து அதில் அவற்றை வைத்துப் பாதுகாத்துத் தேவைக்கேற்றபடி கையாளவும் வேண்டியிருந்தது. ஒதுக்கிடத்தைக் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றவேண்டிய நிரப்பந்த மும், அவனது தொழிலால் ஏற்பட்டது. இவ் வேட்டையாடும் பருவத்தைக் கடந்து மந்தை மேய்க்கும் பருவத்தையடைய அவனது அநுபவங்களும் சிந்தனையுமே வழிசெய்தன. சாதுவான குண முடைய விலங்குகளை அடக்கி ஆள்வதும், அவற்றைப் பராபரிப்ப தும், அவற்றினின்று உணவுத் தேவையை நிறைவு படுத்துவதும் சாத்தியமாயின. சிந்தனையின் முதிர்வினால் அவற்றின் தோலில் இருந்து உறையுள், உடை என்பவற்றைப் பெறவும், அவற்றின் எலும்புகளிலிருந்து வன்மையான ஆயுதங்களை ஆக்கவும் முடிந்தது. இவ் விரண்டாம் பருவமான மந்தை மேய்க்கும் பருவம் ஓய்வு நேரத்தை அவனுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்தது. அவன் சிந்தனையைத் தொழிற்படுத்த ஏதுவானது. தனக்கு இயல்பாய் ஏற்படும் இடர்களை வெற்றி கொள்ளவும், தனது சுதந்திரத்தை விசாலமாக்கவும் இடையருது சிந்தித்தழையால் விலங்குகளுக்கும், தனக்கும் தேவையான பயிர்களைத் தனது சூழலிலேயே பயிரிடுவது உசிதமெனக் கண்டு அப் புதுமுயற்சியில் வெற்றி காணவும் தொடங்கினான்.

இம் மூன்றும் பருவமான கிருஷிகப் பருவம் ஆவனுக்கு அநேக வாய்ப்புக்களையும், வசதிகளையும் அளித்தது. தனித்துவம் குன்றி பாந்தவ்யம் அதிகரித்தது. ஓய்வு நேரமும் மிக அதிகமாகக் கிடைத்தது. ஓய்வு நேரத்தை அநுபவிக்கவும், பயன்படுத்தவும் புதிய பல வழிகளைக் காணவும், அவற்றைச் சீர்திருத்தவும் முடிந்தழையாற் பலர் கூடிய சமூக வாழ்க்கை ஆரம்பமாகியது. இச் சமூக வாழ்க்

கையில் மக்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்கள் இருவகையாக இருப்பதை உணர்ந்த மக்கள் அதுபற்றிக் கூடி ஆலோசித்தனர். தனித்தனி மக்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்கள் அதாவது அவர்களது நாளாந்த வாழ்வுக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகியவை பற்றின அவர்கள் பெரும்பாலும் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டியன என்பதையும், பொதுவாக ஏற்படும் இன்னல்கள் பகைவரது படையெடுப்பு, கொள்ளையடிப்பு போன்றவற்றை அனைவரும் ஒன்றுகூடி ஒரே தலைமையில் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தனர். இதுவே அரசியலின் ஆரம்பம். இவ் வரசியல் மக்கள் சுதந்திரத்திற்காக மக்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதை நாம் தெளிவாக உணரவேண்டும். அடக்கியானும் நோக்கமாக இவ் வரசியல் ஆரம்பிக்கவில்லை என்பதை இக் காலச் சமுதாயத்திற் சிலர் இனித்தான் உணரவேண்டிய நிலையிலுள்ளனர்.

இவ்வாறு உண்டான அரசியலில் ஒரு தலைமை இன்றியமையாதது என்பதை அநுபவ வாயிலாக அறிந்த மக்கள் சிறந்த ஆற்றல் நிறைந்த ஒரு தலைவனைத் தெரிந்து அத் தலைவனின் கீழ் ஒரே நோக்கத்துடன் கரும மாற்ற ஒத்துழைத்துவந்தனர். இவ்வாறு நடந்து கொள்ளத் தொடர்புக்கியதால் அவர்கள் சுதந்திரம் ஒரளவு பயனுடையதாகவும், நிம்மதியுடையதாகவும் இருந்தது. தலைமனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட இன்னல்களைத் தலைவனில் ஒப்படைத்து நம்பிக்கையுடன் தமது நாளாந்த முயற்சிகளில் முழு வலிமையுடன் ஈடுபட்டனர். இப்பொழுது விவசாயப் பருவத்தில் இவர்கள் இருந்தமையால் இவற்றில் ஏற்படும் குறை-நிறைகளையும், வளர்ச்சியையும் பற்றி ஒய்வான காலங்களில் ஒன்றுகூடித் தீர்மானிக்க வாய்ப்பிருந்தது என்பதை நன்கு கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

இதன்பின்னர் மனித சமுதாயம் தொழிலிலும், வாழ்விலும் முன்னேறி ஒய்வு நேர ஒத்துழைப்பினாலும் சிந்தனையின் முதிர்வினாலும் நாளுக்கு நாள் நாகரீகம், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றில் அபரிவிதமாக வளர்வுற்றது. உலகம் முழுவதும் பரவிப் பெருக்கமடைந்தது. புதிய கண்டங்களையும், நிலப் பரப்புக்களையும் கண்டறிந்து ஆங்காங்கே குடியேறவும், சக்ராதிபத்தியங்களை அமைக்கவும், விவசாய - கைத்தொழில் அபிவிருத்திகளை அடையவும் முடிந்தது. இவற்றைச் சாதிய்பதிலும், வெற்றி கொள்வதிலும் ஜக்கியமும் ஆழ்ந்த சிந்தனையுமே கருவிகளாயமைந்தன என்பதை மக்கட் சமுதாய சரித்திரம் ஜயந்திரிப்பற நிறுவியுள்ளது. ஜனப் பெருக்கமும், அதனாலேற்படும் பற்றுக் குறைகளும் சக்ராதிபத்தியங்களிடையே தோன்றிய காலங்களிலெல்லாம் அச் சக்ராதிபத்தியங்களிடையே பெரும் போர்களை மூளச்செய்தன. இவ்வாறு போர் மூண்ட காலங்களில் மக்கள் இன்னல்கள் எதிர்பாராத அளவில் பெருகின. இவற்றினின்று தம்மை விடுவிக்கவும், அதேசமயத்திற் பகைவரது ஆதிக்கத்தினின்று தம்மை விடுவிக்கவும் இரு முனைகளில் இயங்கவேண்டியிருந்தது. பகைகொண்ட நாடுகள் ஒன்றைஒன்று தாக்கி முதன்மை

பெற முயன்ற பொழுதெல்லாம் “முற்றுகை” மிகச் சிறந்த உபாயமாகக் கைக்கொள்ளப் பட்டது. ஆதிகாலம் முதல் இன்றுவரை யுத்த தந்திரங்களில் இம் முற்றுகையே பலவேறு வகைகளிற் கையாளப்பெற்று வருவதைச் சரித்திரம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

முற்றுகையின் முக்கிய நோக்கம் பற்றுக்குறையை ஆல்லது தேவையை அதிகரிக்கச் செய்து அதனாற் தவிர்ப்பு ஏற்படுத்தி அத்தவிர்ப்பினால் வளிமை இழக்கச் செய்வதே என்பது நாமனைவரும் எளிதில் அறிய முடியுமன்றே? எனவே மக்கள் தமது சுதந்திரத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டுமாயின் எத்தகைய முற்றுகையினாலும், தவிர்ப்பு ஏற்படாதவாறு தம்மைத் தயார்செய்து கொள்ளவேண்டுமென்பது உறுதியாகிறது. இவ்வறுதியின் பயனாகத் தோன்றியதே ‘சுயநிறைவு’ என்பது. அதாவது தமக்குவேண்டியவற்றைத் தாமே தயாரித்துத் தமது குறைகளைத் தாமே நிறைவு செய்தல். எந்தவொரு சமுதாயமோ, நாடோ, சக்ராதிபத்தியமோ அது சுயநிறைவு உள்ளதாயின் அதுவே சுதந்திரம் என்பதைப் பூரணமாகப் பெற்றுள்ளதாகக் கருதப்படவேண்டியதாகின்றது. கடந்த இரண்டு மகா யுத்தங்களின்போதும் இவ் வண்மை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தன்னைப் போவிக்க முடியாத ஒரு மனிதன்; தனது உணவிற்கு உழைக்கமுடியாத ஒரு மனிதன் சுதந்திரம் உடையவாசை வாழுமுடியுமா? அவன் யார் தயவில் வாழுகிறானே அவன் தன் சுதந்திரத்தைப் பறிகொடுத்தனரே வாழுவேண்டும். இவ்வாறே ஒருதேசத்து மக்களும் தம்மைத் தாமே போவிக்கும் சக்தி பெற்றிருந்தாலன்றிச் சுதந்திரம் பெற்றுள்ளவர்களாகக் கருதமுடியாது. இவ் வண்மையை எமது இலங்கை போன்ற பின்தங்கிய நாடுகளின் நிலைமையைக் கூர்ந்து கவனித்தால் நன்குணர எவராலும் முடியும்.

மனித வாழ்விற்கு அகத்தியமான தேவைகளோ மிகப் பலவாயிருந்தபோதிலும் அவற்றில் பலவற்றைக் குறைக்கவும் மூற்றுக அகற்றவும் சாத்தியப்படும். ஆனால், சிறிதேனும் சாத்தியப்படாத ஒரேயொரு முக்கியமான தேவை உணவுத் தேவை. இதுவே மனித வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் உரிமைபெற்று ஆதிக்கம் சீலங்குறுகின்றது.

“மானங் குலங் கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவ மிரண்டும் — தேனின்
கசிவந்த சௌவியர் மேற் காழுறுவல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்.”

உடல் - உள் வலிமைகள் இரண்டையும் பெற்றுப் புருத்துவும் நிறைந்து வாழ இன்றியமையாத உணவே மனிதனை உயர்த்தவுய் தாழ்த்தவும் உரிமைபெற்று நிற்கின்றது என்பதை வெதாந்த உலகமோ, விஞ்ஞான உலகமோ மறுத்துரைக்க முடியாதல்லவா?

இவ்வாறு இன்றியமையாத முதன்மைபெற்ற மனித வாழ்வை நிர்வகிக்கும் உணவுத் தேவையை ஈடுசெய்ய வல்லது விவசாயத்

தொழில் ஒன்றேயல்லாது வேறில்லை. கடந்தகால உலகம் விவசாய முன்னேற்றமானது. ஒரு நாடு சுதந்திர நாடாகில் அந் நாடு விவசாய வளமுள்ள நாடென்பதில் ஐயமில்லை. உணவினால் உடல் பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதை அறியாதார் இலர். புஷ்டியான உணவே ஆரோக்கியமான உடலுக்கு இன்றியமையாதது. இதன் மறுதலை உண்மை யாதெனில் ஆரோக்கியமான உடலே பூரணத்து வமான உள்ளத்திற்கும் இன்றியமையாதது என்பது. உடல் நலம் இல்லையாயின் உள் நலமும் இல்லையாகிவிடும். உடல் வளர்ச்சி நடை பெறும்போதுதான் உள் வளர்ச்சி யும் நடைபெறமுடியும். உள் வளர்ச்சி நடைபெற்றுலன்றி மனிதன் மனுஷிக்ததை (மனிதத் தன்மையை) ப் பேணமுடியாது. மனுஷிக்ததைப் பேணினாலன்றி சுதந்திர வாழ்வைப் பெறவும், பேணவும், பாதுகாக்கவும், அநுபவிக்கவும் இயலாது. எனவே மனித சுதந்திரத்திற்கு அநாதி காரணமாயமை வது விவசாயமென்பது இதுவரை கூறியவற்றால் நிறுவப்படுகின்ற தல்லவா?

தம் பிக்கு!

—செல்வி இரா. சரகவதி, 7-வது கோட்டக்கொடை, ஸ்பிறிங்வல்லி.—
அன்பான ஆனங்தா!

ஆசிகள் பல. உன் கடிதங் கண்டு பன்னைகளாகியும் பதிவிறுக்கத் தாமதித்துவிட்டேன். காரணம்? கடந்த திங்களிற் பல இலக்கியக் கூட்டங்களிற் கலந்துகொண்டதனால் நேரங் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தது. எனவே என் கடிதம் உரிய போழ்தில் வரவில்லையே என்று உள்ளாம் நோகற்க! எதுவிதத்திலும் அக்காவின் கடிதம் உன்னைத் தேடிவரும் என்பதை இத்தால் உறுதியளித்துக்கொண்டு உன் மடலுக்கு விடைபகர விழைகிறேன்.

ஆனந்! இம்முறை உன் கடிதம் என்னை மட்டுமல்ல; உன் இளைய அக்கா இன்பமலரையும் ஆத்திரமுட்டச் செய்துவிட்டது. ஏனெனில், இன்பமலர் இப்பொழுது ஒரு உழைப்பின் செல்வி. அதனால் அவளிடம் இறைபக்தி நிறைந்துறைகிறது. நீ இறைவனை விஞ்ஞானி என்ற சொல்லால் விளம்பியிருந்தாய். இதனைக் கண்ணுற்றுத்தான் நானும் அவரும் ஆத்திரப்பட்டோம். உன்னை ஏன் விஞ்ஞானக் கல்விக்குப் படிக்க வைத்தோம்? என்பது குறித்து வேதனைப்படுகின்றேம்.

விஞ்ஞானிக்கும் இறைவனுக்குமுள்ள இயல்புகளை நீ அறியவில்லையா? அறியாவிட்டால் இதோ வினக்கம்! விஞ்ஞானியானவன் இருப்பதை ஆராயத் தெரிந்தவனேயன்றி இல்லாததை அறிந்தாராயும் சக்தி படைத்தவனல்லன். ஆனால் இறைவனே? இருப்பதை - இல்லாததை, நடப்பதை-நடக்காததை எல்லாமறிந்து படைத்தல், அழித்தல், காத்தல் எனும் முத் தொழில்களையும் செய்யும் வல்லமை நிறைந்த இறைவனை, விஞ்ஞானியோடு இணைத்துப் பேசலாமா? விஞ்ஞானி ஒன்றைச் செய்யப் புகும் வேளையில் அவன் உள்ளாம் அச்சமெனும் வலையால் விரிக்கப்பெற்று, அல்லலுறுகிறது. ஆனால், இறைவன் இந்நியதிக்கு அப்பாற பட்டவன் என்பதை தெரிந்துகொள்வாயாக!

ஆனந்! கிரைக் கடைக்கும் எதிர்க்கடை இருக்கவேண்டு மென்பதை அறியாயோ? ஆகவே எனது கருத்துக்கள் புரட்சிகரமாகத்தான் அமையும். அதனை ஒட்டியும் வெட்டியும் தர்க்கர்தியான பதிலைத் தரவேண்டியது உன்பொறுப்பு. எதிலும் எதிர்ப்பு இருந்தாற்றுன் உண்மை மலரும் என்பது என் கொள்கை. ‘விஞ்ஞானமும் மனித வாழ்க்கையும்’ எனுந் தலைப்பில் நீ கல்லூரியில் எழுதிய கட்டுரையின் பிரதியை எனக்கு அனுப்பியுள்ளாய். அதிற்சில கருத்துக்களைச் சிந்தைக் கெடுத்தேனையினும், பல கருத்துக்களை என்னால் ஏற்கமுடியவில்லை. அவற்றுள் ஒன்று “எதிலும் நன்மையும், திமையும் இரண்டறக் கலந்திருக்கும். ஆனால், நன்மை அதிக மிருக்கும்போது தீமையைப் பெரிதுபடுத்துவது அறிவுடமையாகா. அவ்வாறுதான் சந்திர மண்டலப் பயணத்தின் தன்மையும்” என்பதாகும். இதனை எதற்கு ஒப்பிடலாம் என்றால் ‘ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி நஞ்சு கலந்தாலும் பரவாயில்லை; பால்தானே குடியுங்கள்’ என்று கூறுவதற்கு ஒப்பாகும்.

ஆனந்தா! நீ நினைப்பதுபோற் பூமண்டலத்தில் மனிதன் வாழ்வதைப்போற் சந்திரமண்டலத்தில் வாழ்முடியாது. ஏனெனில், எனிதாக - சுகமாக வாழ்வதற்கு இறைவனால் எமக்களிக்கப்பட்டிருக்கும் மண்டலம் ஒன்று இருக்குமானால் அஃது இப் பூமண்டலமேயாகும். அப்படியில்லை என்றால் ஏன் சந்திர, சூரிய, செவ்வாய் மண்டலங்களில் மனிதக்கூட்டங்களைப் படைத்து நாடு, நகரங்களை உண்டாக்க

வில்லை? எனவே, சந்திர மண்டலப் பயணம் ஆராய்ச்சிக ஜோடு நிற்குமேயன்றி அங்கு போய் மனிதன் நிரந்தரமாக வாழ்வது விழலுக்கு இறைத்த நீராகவே முடியும். அத் துடன் சந்திரன் தமிழர்களாகிய எமக்குரிய கிரகம் ஆன தால் அதில், அந்தியச் சாதியார் போய் வாழ்முடியாது என்பதையும் ஈண்டு சொல்லிவைக்கிறேன்.

ஆனந்! மனிதன் ஏன் சந்திரத்தரையில் ஆட்சி செலுத்த முனைகிறுன் என்பதையறிவாயா? அதெத்த மடவிற் பதிலுயரக்கிறேன். முதலில் உனது பதில்வேண்டும். இவ்வாறுக்க இரண்டாவது சந்திரப் பயணச் செய்திகளைச் செய்தித்தாள்களிற் படித்திருப்பாய் அல்லவா? இப் பயணத்தின்போழ்து பயணிகளான அலண்பீனும், கொன்றாட்டும் தாம் அடைந்த அச்ச உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் கூறி யிருந்தனர். இதைப் படித்த சிலர் ‘‘ஜேயோ பாவம்!’’ என்றனர். பலர் ‘‘இதெல்லாம் அநாவசியமான ஆராய்ச்சிகள்; பூமியில் வாழ்கின்ற மக்களில் எண்ணற்ற ஏழைகள் சொல்லொன்றுத் துயரில் மிதக்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு நிலையான நல்ல வாழ்வை - வழியை அமைப்பதற்கு அந்தப் பணத்தைச் செலவழித்தால் எவ்வளவோ நாட்டில் முன் னேற்றங்களைக் காணலாம்.’’ என்று பேசிக்கொண்டனர். இக் கருத்துக்களைப்பற்றி நீ என்ன நினைக்கிறோய் ஆனந்?

ஈரி ஆனந்தா; என் மடல் முடியும் கட்டத்திலுள்ளது. அதற்குமுன் ஒரு செய்தி சொல்ல விழைகிறேன். பழைய ஆண்டு எம்மிடையேயிருந்து கழிந்துவிட்டது. புத்தாண்டிற் புதுப்புது எண்ணங்களும், இலட்சியங்களும் மலர வேண்டும். அவ்வகையில் அக்காவின் இதயத்திலும் ஒரெண்ணம் மலர்ந்துள்ளது. அஃதாவது ஈழத்தில் குழந்தை இலக்கியம் மலர - வளர ஒரு சஞ்சிகை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பது என் நெடுநாளைய ஆவல். இதற்குப் பலரிடம் ஆலோசனை கேட்டுள்ளேன். உனது ஆலோசனையையும் தருவாயாக! தைத் திருநாளன்று தேங்கம் செல்கின்றேன். நீ உன் நன்பன் இல்லம் செல்வதாக எழுதியிருந்தாய். ஒருநாளைக்காக ஏன்தான் வருகிறோய்? வேறென்ன? விடைபெறுகின்றேன்.

இங்குனம்,
அன்புடன் உன் அக்கா,
“ஆனந்தி”

மினுசுவில் மகளிர் குடியேற்றத் திட்டம்

—:- செல்வி எஸ். நாகரத்தினம் -:-

2 முவக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் - வீணில் ணடு கழித்திருப்போரை நின்தனை செய்வோம்

என்று பாடியிருக்கிறார் பாரதியார். உலகே சிறந்த தொழில் - தன்னிகரற்ற ஒப்பற்ற தியாகசேவை - கமத் தொழிலாகும். கல்வி கற்றுற் பேண ஏந்திக் கதிரையில் அமர்ந்துதான் பணிபுரிய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை அடியோடு மாறவேண்டும். எந்தத் தொழில் செய்வதும் பழிப்புக் கிடமானதல்ல என்ற உண்மையை உலக மக்கள் அனைவரும் உணரவேண்டும். அனைவருக்கும் உணவளித்து உயிர்நாடியாக விளங்குகின்றன விவசாயி. தோனிலே கலப்பை தூக்கி, கையிலே எருது சாய்த்துக் கமத்தை நோக்கிப் போகிறார் நமது விவசாயத் தந்தை. அவர் காலடிபற்றி ஆணுக்குப் பெண் சரிநிகர் சமானம்; நாங்களும் உணவு உற்பத்தி செய்வோம்; நாட்டின் உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்போம் என்று வெற்றி முரசு கொட்டி பேணபற்றிய கரத்தில் மண்வெட்டிபற்றி, புத்தகம் ஏந்திய கரத்தாற் கூடை ஏந்தி வந்திருக்கிறார்கள் ஐம்பது வீரப் பெண்மணிகள்.

1967ஆம் வருடம் ஆவணி மாதம் 10ஆம் திகதி மிருசுவிலில் கொண்டுவந்து குடியேற்றப்பட்டார்கள். பெண்கள் வந்தார்கள்; நிலத்தின் வளத்தைப் பார்த்தார்கள். நிலமோ வறண்ட பாலைவனம்போன்ற மணற்தறை. நீர் வளம் குன்றிய இடம். அப்படிப்பட்ட இடம் என அறிந்தும் மனந் தளர்ந்தார்களா? இல்லவேயில்லை. முன்வைத்தகாலைப் பின் வைக்க மாட்டோம் என்று மணவிலே பயிர்செய்யத் தொடங்கினர். அரசாங்கமோ பலவிதமான சலுகைகளையும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உலகநோக்கு முழுவதும் இத்திட்டத்தின்மேல் விழுந்துகொண்டிருக்கின்றது.

நாங்கள் இந்த இடத்துக்கு வந்தபொழுது சாடுகளாகவே காணிகள் இருந்தன. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்

வொரு ஏக்கர் அளந்து கொடுக்கப்பட்டது. காடு வெட்டு வதற்கு ஐம்பது ரூபாவும், கட்டைகள் பிடுங்குவதற்கு நாறு ரூபாவும் அரசாங்கம் கொடுத்துதலியது. பிள்ளைகள் ஒன்று சேர்ந்தும் பெற்றேர் - இனத்தவர் உதவியுடனும் காடுகளை வெட்டித் துப்பரவாக்கினர். எட்டு ஏக்கர் துண்டு களாகப் பிரித்து சுற்றிவர நான்கு நிரைக் கம்பி அடிக்கப் பட்டது. இதற்குரிய செலவையும் அரசாங்கமே கொடுத்தது. பயிர் செய்யும் ஆவலுடன் இவற்றைச் செய்தும் நீர் வசதி இல்லாததால் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் 1500 ரூபா கிணறு வெட்டுவதற்கென அரசாங்கம் பணம் கொடுத்தது. முதலில் அவரவர்க்குரிய காணியிற் சிறு ஒடிசை அமைப்பதற்கு எண்பது ரூபா கொடுத்தார்கள். இதன் பின்னர் யாம் வேலையாட்கள் உதவியுடனும், சிரமதான மூலமாக வும் கிணறுகளை வெட்டத் தொடங்கினால். சில காணிகள் மேடாகவும், சில பள்ளமாகவும் இருந்த காரணந்தினால் பள்ளக் காணிகளுக்குரிய பிள்ளைகள் தனித்தனிக் கிணறு களும், மேட்டுக் காணியைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் இருவருக்கு ஒரு கிணறுகளும் வெட்டுவித்தார்கள். ஒவ்வொரு பிள்ளைகளும் அரசாங்கம் கொடுத்த பணத்திலும் மேலதிகமாகக் கிணற்றுக்காகச் செலவு செய்துள்ளனர். மணற் தரையானபடியால் முதலிற் துரவு எடுத்ததும் எல்லாப் காணியிலும் மண்மலைகள் வானளாவ உயர்ந்து நின்றன. இவற்றைக் கண்டும் மனந் தளராது எடுத்த காரியத்தைச் சிறப்புறச் செய்தனர். மிருசுவில், குடியேற்றத் திட்ட மகளிரின் இந்தத் தீரச்செயல் உலக சரித்தோத்திலே பொன் எழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்படவேண்டிய தொன்றாகும்.

பகலும் - இரவும் ஒன்றுக் கிடுதியில் இரந்த பிள்ளைகள் பகற்பொழுதைத் தங்கள் காணிகளிற் செலவு செய்யத் தொடங்கினர். காணியின் நான்கு கரைகளையுஞ் சுற்றி வான் பயிர்கள் நாட்டினர். பிள்ளைகளுக்கு நாளொன்றுக்கு இரண்டு ரூபா கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் ஐம்பது சதம் சேமிப்புப் பணமாக ஒதுக்கப்படுகிறது. மிகுதி ஒன்றரை ரூபா வீதம் பதினெந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. விடுதி கெளை ஒருசில ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கிப் பக்கங்களில் நெசவுசாலை, கோழிப் பண்ணை, கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகியன அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்

றில் முன்னேறக்கூடியவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பெரிய ஸ்தாபனங்கள் பல நன்கொடையாகத் தையல் மிழின்கள், தண்ணீரிறைக்கும் இயந்திரங்கள், வானோலிப் பெட்டிகள் முதலியன கொடுத்துள்ளன. ஒய்வு நேரங்களில் பிள்ளைகள் பத்திரிகைகள், நாவல்கள் வாசித்து அறிவை விருத்திசெய்ய வாசிக்காலை ஒன்று ஆம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

எங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1968ஆம் வருடம் மாசி மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச் சங்க மூலம் விவசாயக் கடன் எடுத்து நாம் பயிர் செய்து முன்னேறச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. தண்ணீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களால் கிணற்றிலிருந்து தொட்டிக்குத் தண்ணீரிறைத்து அதிலிருந்து பயிர்களுக்கு நீர் ஈர்க்கப்படுகிறது, நிலத்தைப் பண்படுத்த நன்கொடையாகக் கிடைத்த யான்மார் வாகனத்தைப் பெண்மணிகளே செலுத்தி உழுது பண்படுத்துகிறார்கள். தேவையான பச்சை, உரம் முதலிய பொருட்களையும் இவ் வாகனத்தில் ஏற்றிவருகிறார்கள். எத்துறையிலும் ஆணுடன் பெண் தோஞ்டன் தோள் நின்று செயலாற்றும் தன்யையைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதற்கு இங்குள்ள மகளிர் சான்றாகும்.

தலைநிமிர்ந்து வர்ம்க்கைப் பாதையினில் மக்கள்
தளர்வின்றிச் செல்லவழி காட்டியாகி
மலையெனவே வரும்இடரை நீக்கி வாழ
வழிகாட்டும் கமத்தொழிலைப் போற்றிடுவோம்!

இந்த முறை காலபோகத்துக்கும் வெங்காயம், உருளைக் கிழங்கு, மிளகாய் முதலிய உப உணவுப் பொருட்களைப் பயிரிடுவதற்கும் சங்க மூலம் கடன்பெற்றுச் செய்யத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். பலவகையான உதவி களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் அரசாங்கம் பிள்ளைகள் நிரந்தரமாகக் குடியிருப்பதற்கு வீடுகட்டிக் கொடுக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அன்றியும் ஒரு ஸ்தாபனம் கொடுத்த பண்த்தைக்கொண்டு சுலபமான முறையிற்பயிர்களுக்கு நீர்ப் பாய்ச்ச வசதி செய்து கொடுப்பதாக அரசாங்கம் உறுதியளித்துள்ளது.

பிள்ளைகள் யாவரும் தாம்கொண்ட பணி யிற் பின் வாங்காது சீர்திருத்த முறையில் ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கி உலகிலுள்ள பெண் குலத்திற்கே ஒரு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்னும், அரசாங்கம் தேவையான சகல உதவிகளையும் செய்து கொடுக்கும் என்ற திடநம்பிக்கையுடன் எல்லோரும் பொருளாதார விருத்தியில், உணவு உற்பத்தி யில் முன்னணி வகுத்து உணவுப் பொருட்களை வாரி வழங்கிக்கொண்டிருப்போம் எனத் திடசங்கற்பம் செய்து கமத்திற் கருத்தைச் செலுத்திவருவோமாக!

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

— அல்லை சி. தருமநாதன், தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி. —

1. நீரில் உள்ள வாயுக்கள் எவை?

ஓட்சிசன், ஜிதரசன்.

2. எடை உண்டு உருவம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட பொருட்கள் எவை?

வாயுக்களும், திரவங்களும்.

3. மின்குழ் விளக்கு உபயோகிப்பது எத்தகைய கலம்?

உலர்க்கலம் அல்லது சரமின்கலம்.

4. முதன் முதல் மின்னேட்டத்தைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?

வோஸ்டா என்பவர்.

5. புவியீர்ப்பைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?

சேர் ஜசாக் நியூற்றன்.

6. குருதிச் சுற்றேட்டம் நடைபெறுவதற்கு மிகவும் முக்கிய பாகம் எது?

இதயம்.

7. நீரில் வாழும் ஒரு முலையூட்டியின் பெயர் யாது?

திமிங்கிலம்.

8. தாவரங்கள் எவ்வெவ் பாசத்தில் உண்டாகும் வளர்ச்சியினால் நீள்கிறது?

வேரின் நுனியிலும், தண்டின் நுனியிலும்.

பிரி வு !

:-: செல்வி மு. மீனும்பாள், ஹவலண்ட்ஸ் கல்லூரி, ஹட்டன் :-:

பள்ளிக்கூட மணி ‘கண கண’ என ஒலித்தது. பாரதியம்மாள் தன் இரு குழந்தைகளையும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டாள். அவர்கள் இரு வரும் பாரதியம்மாளுக்கும், வெங்கடாசாமிக்கும் செல்வப் பிள்ளைகள். முத்தவனே பதின்மூன்று வயதையுடையவன். முரட்டு சபாவழுள்ளவன். பள்ளிக்குச் செல்லாமல் ஊரைச் சுற்றித் திரிபவன். ஊராரிடம் கெட்ட பெயரெடுத்தவன். அவன் பெயர் சோமுவாகும். இளையவனே முத்தாகும். பத்து வயதுடையவன்; அன்னனுக்கு மாருன குணமுடையவன்; அடக்கம், ஒழுக்கம், அன்பு, பண்பு கொண்டவன். நல்ல பெயரெடுத்தவன்.

வெங்கடாசாமி ஒரு சிறு தொழிலைச் செய்பவர். பூலையைப் போற் சாதுவானவர்; ஆனால், கோபம் வந்தாற் புலியைப்போலுள்ளவர்; அப்போது அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

பள்ளிக்கூடம் விட்டுப் பிள்ளைகளும் வந்தாகிவிட்டது. பாரதி இருவருக்கும் அன்புடன் அழுதாட்டினால். தந்தை காலையில் வேலைக்குக் கிளம்பினால் வர இரவு எட்டு மணியாகும். பிள்ளைகள் இருவரும் தாயிடம் சாக்குப் போக்குச் சொல்லி மற்றப் பிள்ளைகளுடன் விளையாடச் சென்றுவிட்டனர். எல்லாப் பிள்ளைகளும் முத்துவையே விரும்புவர். ஒருநாள்கூட முத்து விளையாட வராவிட்டாற் போதும் அவர்களின் முகத்தைப் பார்க்கத் தேவையில்லை. அதற்கு எதிர் மாருகச் சோழ ஒருநாள் வராவிட்டாலும் அவர்கள் அடையும் மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை.

தெரு ஓரத்தில் பிள்ளைகள் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களோடு முத்துவும், சோழவும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். விளையாட்டில் பொலி ஸ் அதிகாரி யின் மகன் கோப சோழவைத் தோல்வியடைந்ததற்காக ‘‘முட்டாள்’’ எனக் கூறினான். சோழ வுக்கு வந்ததே கோபம்! ‘படார்’ எனக் கோபுவை அறைந்துவிட்டான். கோபுவோ வலி தாளாமற் தன் தகப்பாரிடம் சென்று முறையிட்டான். அவர் வெங்கடாசாமியின் நண்பர். பேச்சுவாக்கில் அதை அவரிடம் முறையிட்டார்.

வெங்கடாசாமிக்கு வந்த கோபத்திற்கு அளவேயில்லை. வீட்டிற்கு விரைவாகச் சென்று ‘‘பாரதி! கதவைத் திற’’ எனக் கோபமாகத் தட்டினார். மனைவி கதவைத் திறந்தவுடன் ‘‘உன் தறுதலைப் பிள்ளைகள் எங்கே?’’ எனக் கேட்கும்போதே முத்து உள்ளே வந்தான். அவனை ‘படார்-படார்’ என அறைந்துவிட்டு ‘‘உன் அன்னனுடன் சேராதே’’ எனக் கூறினார். பின் சோழவை இளுத்துத் தன் ஆத்திரம் தீருமட்டும் அடித்து ‘‘உனக்கு இந்த வீட்டில் இடமில்லை. ஒடு!’’ எனக் கூறிக் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளி விட்டார். சோழ எவ்வளவு கெஞ்சியும் வீட்டினுள் விடவில்லை.

இரவு மணி எட்டு. சோழ தன் கால்போன போக்கில் நடந்தான். அவன் காதுகளில்...

கண் போன போக்கிலே கால் போகலாமா?
கால் போன போக்கிலே மனம் போகலாமா?
மனம் போன போக்கிலே மனிதன் போகலாமா?
மனிதன் போன பாதையை மறந்து போகலாமா?

என்ற பாட்டுக் கேட்டது. அவனை அறியாமல் அவன் கண்களில் தாரை தாரையாக நீர் வழிந்தது. பசியோ வயிற்றைக் கிள்ளியது. கண்களில் ஒரு ஒற்றைக் கடை தெரிந்தது. அதனுள் நிறையத் தின்பண்டங்கள் இருந்தன. அவனை அறியாமல் உள்ளே நுழைந்தான். அங்கே ஒருவரும் இருக்கவில்லை. தன் கைக்கு எட்டிய அளவு தின் பண்டங்களை எடுத்தான். அப்போது உள்ளிருந்து வந்த கடைக்காரர் “ஐயையோ திருடன்” எனக் கத்திக் கொண்டே சோழவைப் பிடித்துவிட்டார். அங்கு ஒரு நிமிடத்திற்குள் பலர் கூடிவிட்டனர். அதற்குள் பொலிஸார் சோழவை அழைத்துக்கொண்டு சென்று விட்டனர்.

சோழனின் கண்களில் தாரை தாரையாக நீர் வழிந்துகொண்டிருந்தது. என்ன செய்வது? விதியை வெல்ல யாரால் முடியும்! அவன் ஓர் சிறுவனுகையால் அவனைச் சிறுவர் சிறைச்சாலையில் ஏழு வருடம் இருக்கும்படி தண்டனை கொடுத்தனர். சோழவை இருவர் கூட்டிச்சென்று உள்ளே அடைத்தனர்.

வெங்கடாசாமி சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்துகொண்டு பத்திரிகையை விரித்தார். அதில் “இளவயதான சோழ என்ற பையன் தின்பண்டங்கள் திருடியதால் ஏழு வருடச் சிறைத் தண்டனை” எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. வெங்கடாசாமியின் கையிலுள்ள பத்திரிகை தானுகவே கைநழுவி விழுந்தது. வெங்கடாசாமி “பாரதி” என அழைத்துவிட்டு அழுதார். பின் செய்தியைப் பாரதியிடம் கூறி விட்டு இளைய மகனை அணித்துக்கொண்டு “அண்ணன் நம்மைவிடுப் போய்விட்டான்!” எனக் கதறி அழுதார்.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல பாரதியும் முத்தவனை மறக்க இளைய மகனை முத்தம் கொடுத்து வளர்த்தாள். ஆனால் நாட்கள் சில செல்லச் செல்ல முத்த மகன் நினைவாலேயே வெங்கடாசாமி இவ்வுலகத்தைவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். பாரதி தன்னால்வரும் ஊதியத்தைக்கொண்டு முத்துவைப் படிக்கவைத்தாள். முத்துவும் தன் தாய்படும் கஸ்தத்தையறிந்து நன்றாகப் படித்துவந்தான்.

சோழ - சிறுவர் சிறையில் - “மெக்கானிக்” வேலை படித்துக்கொண்டுவந்தான். அன்று அவன் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே யில்லை. விடிந்தால் அவன் விடுதலையாகும் நந்நாள். பொழுது விடிந்துவிட்டது. சிறிது நேரத்தில் அதிகாரி வந்து சோழ வின்

கையைக் குலுக்கிவிட்டு “வெளியே சென்று இனிமேல் எங்காவது மெக்கானிக் வேலை செய்” எனக் கூறி விடைகொடுத்தனுப்பினர்.

சோழ இப்பொழுது புகையிரதத்தில் இருந்தான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் மூன்று பெண்களும், இரண்டு ஆண்களும், சில பிள்ளைகளுமாக ஒரு குடும்பம் அமர்ந்திருந்தது. கொஞ்ச நேரத்தில் அதில் ஒரு பெண் தன் சங்கிலியைக் காணவில்லையெனக் கத்தினால். எல்லோரும் தேடினார்கள்; புகையிரதமும் நிறுத்தப்பட்டது. பரிசோதகர் சோதித்துக்கொண்டே வந்தார். இறுதியிற் சோழவின் பையையும் சோதித்தார். ஆனால் சோழவோ தன் தாய், தந்தை, தம் பியை எவ்வாறு காணப்போகிறேன் என்ற நினைவில் இலயித்திருந்தான். ஆனால் அவன் பையிற்தான் சங்கிலியிருந்தது. அவன் எவ்வளவு மறுத்தும் அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. என்ன செய்வது? பொலிஸ்காரர்கள் அவன் கையில் விலங்கைப் பூட்டினார்கள். இப்பொழுது மறுபடியும் அவன் சிறையிருந்தான்.

பதின்மூன்றும் திகதியன்று சோழவை விசாரிக்கும் நாள். கூட்டமோ நிரம்பி வழிந்துகொண்டிருந்தது. சோழ விசாரிக்கப்பட்டான்; அவன் எந்தக் கேள்வி கேட்டாலும் ‘‘நான் எடுக்கவில்லை’’ என மட்டும் கூறினால். இறுதியில். உண்மையாக அவன் செய்த குற்றத்திற்குக்கூட ஏழு வருடத் தண்டனை; ஆனால் செய்யாத குற்றத்திற்குப் பதினைந்து வருடத் தண்டனை. பாவம்! இந்த உலகத்தில் நன்மையைச் செய்தால் தீமையாக முடிகிறது; தீமையைச் செய்தால் நன்மையாக முடிகிறது.

திரும்பவும் சிறையிலடைக்கப்பட்டான். முத்துவோ தன் பாடங்களைக் கண்ணும் கருத்துமாகப் படித்துவந்தான். அவன் தாயோ எப்பொழுதும் ‘‘சோழ-சோழ’’ எனக் கூறிக் கொண்டிருந்தாள். முத்துவும் சோழவை மறக்கவில்லை. அண்ணன் என்றால் வந்து பார்ப்பான் என அவன் மனம் கூறியது.

பதினைந்து வருடங்களும் பதினைந்து நாட்களாகக் கழிந்தன. சோழவும் விடுதலையடைந்துவிட்டான். அவன் கண்களோ தன் தாய், தந்தையரைக் காணத் தயாராகிவிட்டன. பொலிஸ் துணையுடன் ஒரு வானில் ஏற்றப்பட்டான். தற்செயலாக யாரோ சோழ என அழைப்பது கேட்டது. நிமிர்ந்து பார்த்தவன் அதிர்ச்சியுற்றான். காரணம்! முதன்முதல் அவன் யாராற் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டானே அவரேதான். கோபுவின் தந்தை. இருவரின் கண்களிலும் நீர் வழிந்தது. சோழ நடந்தவற்றைக் கூறிவிட்டுத் தான் சங்கிலி எடுக்கவில்லை என்றும் கூறினால். பின் அழுதுகொண்டே தன் குடும்பத்தாரைக் கேட்டான். அப்போதுதான் அவர் சோழவின் தந்தை சோழ சிறைக்குச் சென்றபின் இறந்ததையும், தாய் சோழவின் நினைவால் இரண்டு வருடத்திற்கு முன் இறந்ததாகவும், முத்துப்பெரிய எனஜினியராக வந்து இப்போது இரண்டு மாதத்திற்குமுன்

திருமணஞ் செய்துகொண்டு இருப்பதாகவும் கூறினார். சோழ இறங்க வேண்டிய இடமும் வந்தது.

ஒரு வீட்டின் முன் ‘என்ஜீனியர் முத்து [எம். ஏ.]’ என எழுதப்பட்டிருந்தது. அவன் கால்கள் அவனையறியாமலே அவ் வீட்டி னுட் சென்றது. எவ்வளவு பெரிய அழகான வீடு. அப்பொழுது அவன் கை அவனையறியாது வீட்டினுள்ளிருந்த மணியை அடித்தது. அந் நேரம் இருப்பு வயது மதிக்கத்தக்க பெண்ணெருத்தி கதவைத் திறந்துகொண்டு வந்தாள். “என்ன வேண்டும்?” எனச் சோழ வைப் பார்த்துக் கேட்டாள். சோழ உடனே அது முத்துவின் மனைவி எனத் தெரிந்துகொண்டாள். அவன் ‘முத்துவைப் பார்க்க வேண்டும்’ எனக் கூறினான். அவன் உடனே “அவர் ஒரு பரிய வருடன் கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். வெளியே சற்று இருங்கள்” எனக் கூறிவிட்டு உள்ளே சென்றுவிட்டாள். சோழவோ தான் சிறையிலிருந்து வந்து இவர்களின் வாழ்க்கையைப் பாழாக்குவதா? என ஒருமுடிவுக்கு வந்தான். சிலநேரத்தின்பின் அப் பெண் மணி வெளியே வந்தாள். அப்பொழுது சோழ அவளிடம் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்து இன்னெரு நாள் வருவதாகக் கூறிவிட்டுச் சென்று விட்டான். பெரியவர் சென்றவுடன் அவள் அக் கடிதத்தை முத்து விடம் கொடுத்தாள். முத்து கடிதத்தைப் படித்தான்;

அன்பின் தம்பி முத்துவுக்கு!

அபாக்கியசாலி அன்னன் சோழ வரையும் அன்பு மடல்!

நான் உண்மையிலே ஒரு குற்றமதான் செய்தேன். ஆனால், இரு குற்றங்கள் செய்ததாகப் பழி சமத்தப்பட்டேன். இதோ திரும்பி வந்துவிட்டேன். நான் எவ்வளவு பாக்கியம் செய்தவன். இப்பேர்ப்பட்ட தம்பியைப் பெற்றுள்ளேன். ஆனால், நீதான் கவலைக்குரியவன்; ஒரு திருடனை அன்னனாகப் பெற்றுள்ளாய். நீ என்னைப் பல நாட்களாகத் தேடினைய். நானும் உன்னைத் தேடினேன். ஆனால், உன் மனைவியையும், வீட்டையும் பார்த்தவுடன் உன் வாழ்க்கையை நான் புண்படுத்த விரும்பவில்லை. தப்பாக நினைக்காதே. ஊரார் உன்னைத் தூற்றுவார்கள்; பழிப்பார்கள். எவ்வளவு மதி ப்பாய் வாழும் உன்னை நான் கெடுக்க விரும்பவில்லை. தம்பி! சிறு குற்றத்திற்காகத் தாய், தந்தையரை இழந்துவிட்டேன். கடைசியில் அன்புத் தம்பியை இழக்கிறேன். உனக்கு ஒரு மகன் பிறந்தாற் சோழ என்று பெயர் வை. ஆனால், இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெரிய ப்பா இருந்தார் என மட்டும் கூறுதே. நீயும், உன் மனைவியும் பல்லாண்டு காலம் இனிதே வாழ என் நல்லாசிகள்! இனி

மேல் என்னை நினைக்கவும் வேண்டாம்; தேடவும் வேண்டாம். இவ் வுலகை விட்டே பிரிகிறேன்.

இப்படிக்கு,
அபாக்கியசாலி அண்ணன்
சோமு.

முத்து கதறியமுதான்; மனைவியும் அழுதாள். வெளியே காற் றடித்துக் கொண்டிருந்தது. மனைவி யன்னலை மூடப்போனான். முத்து “அண்ணனை இனி எப்பொழுது பார்க்கப்போகிறேன்?” எனக் கூறி னன். அதேநேரம் கடிதமும் காற்றினாற் பறந்துசென்றது. முத்துவும் அவன் மனைவியும் கடிதம் போகும் திசையைப் பார்த்துக்கொண்டே அழுதுகொண்டிருந்தனர்.

இப்படிச் செய்யலாமே!

லாந்தரை ஏற்றுவதற்கு முன் மண்ணெண்ணெயில் ஓர் உப்புக்கல் அல்லது சிறு கற்பூரத் துண்டைப் போடுங்கள். எண்ணெய் அதிகம் செலவாகாது. விளக்கும் பிரகாமாக எரியும்.

* * *

அடிப்பிடித்த பாலின் சூடு ஆறுவதற்கு முன்பே அதில் ஒரு சிட்டிகை உப்பையும் ஒரு கரண்டி சர்க்கரையையும் போடுங்கள். தீசல் வாடை நீங்கிப் பால் சுவையாக இருக்கும்.

* * *

எந்த உடையிலும்சரி, மைக் கறைபட்டால் உடனே பாலையோ உப்புக் கலந்த எலுமிச்சம்பழச் சாற்றையோ கறைபட்ட இடத்தில் வைத்துத் தேய்த்து அலசினாற் கறை போய்விடும்.

* * *

மேஜைமேல் வைக்கும் பூஜாடிகளிற் பூவை வைக்கும் போது உள்ளே இருக்கும் தண்ணீரிற் சிறிது உப்பும்போட்டு

வைக்கவும். பூக்கள் நீண்ட நேரம் புதியனவாக வாடா
மல் இருக்கும்.

* * *

துணிகளிற் கோப்பி சிந்திக் கறைபட்டால் சிறிது கிளி
சரினை ஒரு துணிக் கிழிசலில் எடுத்துக் கறைபட்ட பகுதி
யிற் தேய்த்துவிட்டுத் துவைத்தாற் கறை போய்விடும்.

* * *

உருளைக் கிழங்குக் கறியோ பொடி மா ஸோ நல்ல
நிறத்திலிருக்க வேண்டுமென்றால் தோலை உரித்தபின் எலு
மிச்சம் பழம் பிழிந்த நீரில் வேகவைத்துக் கிழங்குகளைச்
சிறிதுநேரம் ஊறவைத்தபின் தாளிக்கவேண்டும்.

* * *

மேஜை, நாற்காலிபோன்ற மரச் சாமான்களில் எண்
ணைய்க் கறைபட்டால் உடனே அந்தப் பகுதியில் உப்புக்
கற்களைப் பரப்பிவைத்தால் பிசக்கு விட்டுப்போய்விடும்.

* * *

பட்டுப் புடவைகளில் எண்ணைய்க் கறைபட்டால் அப்
பளக் காரம், சர்க்கரை, எலுமிச்சம் பழச்சாறு ஆகியவற்
றைத் தண்ணீரிற் கலந்து, எண்ணைய்ப் பிசக்குப் பிடித்த
பட்டுத் துணிகளை இரவில் நனைத்து ஊற வைக்கவேண்
டும். காலையில், கசக்கிப் பிழிந்தால் எண்ணைய்ப் பிசக்கு
நீங்கிப் ‘பளிச்’சென்று காணும்.

— * * —

நன்றி — மஞ்சரி

[மூலம்: கர்மவிர் (கண்ணடம் 6-10-65) ஹமப்ளி.]

கா. ஜமீன் மெஹி

முஸ்லீம் மாதரும் சமத்துவமும்

— பி. எம். அப்துஸ் ஸத்தார், திக்குவல்லை. —

பெண்ணினம் பெருமையுடன் பெருவாழ்வு வாழ பூரண சமத்துவத்தை அளித்துள்ளது இல்லாம். இன்றைய நிலையில் இச் சமத்துவமானது நிரந்தரமானதாகவும், உயர்வுச் சிறப்புள்ளதாகவும் விளங்குகின்றதா?

பெண்ணைவள் பெண்ணைகவே இருந்துகொண்டு இலக்கியம், மதம், அரசியல், பொருளாதாரம், கலை, சமூகம் முதலான துறைகளிலே ஆண்களைப்போலவே பணியாற்றலாம் என்ற உண்மையை உலகிற்குச் செயல்மூலம் காட்டிய ஆயிஷா அம்மையாரின் தூய வாழ்வானது இன்றைய முஸ்லீம் மாதருக்கொரு முன்மாதிரியாகத் திகழ்கின்றது. சொத்துரிமை, விவாகரத்துரிமை மட்டுமன்றி இம் முஸ்லீம் பெண்மணிகள் தம் ஜீவனேபாயத்துக்காக உழைக்கக்கூடிய வாய்ப்பினையும் இல்லாம் அளித்துள்ளது. ‘ஓவ்வொரு ஆணும், பெண்ணும் கல்வி கற்பது கட்டாய கடமையாகும்’ என இல்லாம் ஆக்னெ பிறப்பித்தது ‘அடுப்புதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெற்றுக்?’ என்ற பத்தாம் பசலிக் கொள்கைக்குச் சவாலாய் அமைந்தது.

‘ஆணுக்குப் பெண் உடை; அதைப்போலவே பெண்ணுக்கு ஆண் உடை’ என்று இல்லாம் கூறுகின்றது. ஆணுடைய மானத்தைக் காப்பாற்றுவதும், அவனுக்கு உயிர்த்துணையாய் அமைவதும் பெண்மையாகும். கொந்தளிக்கும் உலகிலே ஆணுக்குத் தேறுதலும், அமைதியும் அளிக்கப் பெண்ணுலகமானது நிம்மதி நிறைந்த தங்குமிடமாகின்றது’ என்று இல்லாம் கற்பிக்கின்றது. ‘பெண் புத்தி பின்புத்தி’ என்ற வரட்டுவாதக் குருட்டுக் கொள்கையினைச் சிதற்றித்துப் பெண்ணினத்தின் பெருமையைப் பறைசாற்றியது இல்லாம். இயற்கையிலே ஆண்களும் - பெண்களும் வேறுபட்டாலும் வாழ்வின் துறைகளிற் சிலவற்றைத் தவிர இருபாலாருக்கும் இல்லாம் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கின்றது. அரசியற் தலைமை பேரன்றவற்றிற்கூடப் பெண்கள் ஈடுபடுவதை இல்லாம் முற்றுக எதிர்க்கவில்லை. இமாம் மாலிக் போன்ற சட்ட மேதை கள் அரசியற் தலைமை, நீதிபதி போன்ற உத்தியோகங்கள் அளிக்கப்படலாம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இன்று கிராமப் புறங்களில் முக்காட்டுச் சிறைக்குள் முடங்கி மூஸ்லீம் பெண்கள் கலை, பொருளாதாரம், சமூக அறிவு போன்றவற்றில் பின் தள்ளப்பட்டுக் கிடக்க நகரத் தில் வாழும் நங்கையர் போலி நாகரீகத்திலும், பகட்டி ஹும் தம்மை மறந்து சமுதாயத்தைப் பாழ் குழியிற் தள்ளும் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

எனவே, இந்த இரண்டுவிதப் போக்கிற்கு மிடையில் ஓர் நடுநிலை உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

மூஸ்லீம் மாதர் இஸ்லாம் அளித்த சமத்துவத்தைப் பூரணமாக அநுபவிக்கும் அதே வேலையில், இஸ்லாம் வகுத்த பெண்மைக்கான கட்டுப்பாட்டையும் மதித்து நடப்பதற்கான சீரிய கல்வி ஊட்டப்படல் வேண்டும். தொழில் துறையில் தம் தனித்தன்மை கெடாது ஈடுபட்டுப் பணிபுரியச் சகல வசதிகளும் அளிக்கப்படல்வேண்டும்.

எகிப்து, பாகிஸ்தான், இந்தோனேஷியா போன்ற நாட்கு மாதரின் முன்னேற்றத்தை நம் நாட்கு மக்கள் கண்டால் வியப்புறுவர். நங்கையரின் முன்னேற்றமே நாட்குயர்வுக்குக் கால் கோள்ளல்வா?

＊＊

எண்ணமே வாழ்வு

— எஸ். ஹபீப்பு முகம்மது, மட்டக்களப்பு. —

மனிதனின் வாழ்வைப் பாழாக்கிக் கொண்டிருக்கும் இரு பெரும் பின்கள் கவலையும், அச்சமுமாகும். அவற்றுல் எண்ணத்தொலையா மக்கள் தங்களின் வாழ்க்கையை இங்குலகில் வாழ்வாங்கு வாழாது வீணைக்கிக் கொண்டுள்ளார்கள். கவலைப்பேய் அவர்களுடைய ஆற்றலையெல்லாம் நகச்குவதுடன் அவர்களின் திறமைகளையும் குன்றவைத்து அவர்களை உண்மை மனிதர்களாக அல்ல, போலி மனிதர்களாக ஆக்கிவிடுகின்றது. ஒருவனின் முளை குழப்பமடைந்திருப்பின் அவற்றை திறம்பட வேலை செய்து வாழ் வில் வெற்றிவாகை சூடு இயலாது போய்விடும். முளை தன் முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்திப் பணியாற்ற வேண்டுமாயின் அது கவலை - அச்சம் ஆகியவற்றிலிருந்து முழு விடுதலை பெற்றிருக்கவேண்டும்.

கவலை, அச்சம், சினம் ஆகியவற்றால் பல வி தமான நச்சுநீர் உடலில் ஊறிக் குருதியுடன் கலந்து குருதியின் தூய தன்மையைக் கெடுத்து அதனை நஞ்சடையதாக்கு கின்றது. அந்தக் குருதி பாயப்பட்ட மூளையும், உடலும், உடல் அணுக்களும் வெந்தீர் பட்ட வேர் போலாகி நசிந் தொழியத் தொடங்கிவிடும். அதனால் பினிகள் அவனுடைய உடலில் அரியாசனமேறி அரசோச்சத் தொடங்கிவிடுகின்றன. கவலையினால் தூக்கமின்மை, நரம்புத் தளர்ச்சி, பைத் தியம், நரை ஆகியவையெல்லாம் ஏற்படுகின்றன. கவலையினாலேயே மனிதர்களின் உதடுகள், கண்ணங்கள், தாடைகள் எல்லாம் தமது கனத்தைத் தாங்க இயலாது கீழே இழுக்கப்பட்டுத் தொங்குகின்றன என்று கூறுகிறார் ‘டார் விள்’. கவலையென்பது மனிதர்களின் முக அழகைச் சிதைக்கும் சிற்றுளி மட்டுமன்று, அது மனிதர்களின் வாழ்வையே அறுத்தொழிக்கும் கொடுவாள். அதனால் உலகிற் பிறந்த ஒருவருக்கேனும் அணுவத்தனை நன்மையும் ஏற்படவில்லை. அளவற்ற கேடுகள்தாம் விளைந்திருக்கின்றன.

சிலர் துன்ப எண்ணங்களைத் தாங்களாகவே எண்ணி அல்லது அவற்றைத் தங்களை அறியாமலே தங்கள் மூளைக்குட்புகவிட்டு ‘மனம் அமைதியாய் இல்லை; இப்போது வேலை செய்ய இயலாது’ என்று தங்களுக்கே தாங்கள் நொண்டிச் சாக்குக் கூறி நேரத்தைக் கொலை செய்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒருவர் மட்டுஞ் செய்யவில்லை. உலகிற் பிறந்த மக்களிற் பெரும்பாலோர் இந்த விதமே செய்கின்றார்கள். உனக்கு வேலை செய்ய மனம் அமைதியாக இருந்தாலும்சரி இல்லாவிட்டாலுஞ் சரி நீ அதனை மன அமைதியுடன்தான் செய்து தீரவேண்டும் என்று உனக்கே நீ கட்டளை பிறப்பித்துவிடு. அவ்வாறு நீ கட்டளை பிறப்பிப்பது எஃகுத் தன்மையுடன் பிறப்பிக்க வேண்டுமேயன்றி விளக்கெண்ணெய்த் தன்மையாய்ப் பிறப்பிக்கக்கூடாது. அதனைத் திறம்பட ஆற்றித்தான் தீரவேண்டுமென்ற உன்னுடைய உள உறுதி யில் நீ அணுவத்தனையும் இளக்கூடாது. நீ இப்படிச் செய்வாயாலே உன் உள நிலை அமைதியடையவும், நீ உள ஊக்கம் பெறவும் இயலுகின்றதா? அல்லவா? என்பதைப் பார். உலகப் பெரியார்க

ளைலாம் துன்பச் சூழ்நிலையிலும் அரும்பெரும் செயல்களை ஆற்றியிருப்பதற்குக் காரணம் இந்த எஃகுத் தன்மைதான்.

ஆனால் மனம் அமைதியாகஇல்லை என்று கூறிக்கொண்டு நீ வேலை செய்யாது இருந்துவிடின் அலை ஓய்ந்து குளிக்க விரும்பியவனின் நிலை போன்றுதான் உன்னுடைய நிலையும் ஆகிவிடும். நீ உன்னை அறியாமலேயே உன்னை ஏமாற்றி ஒரு வேலையுஞ் செய்யாத சோம்பேறியாக உன்னை ஆக்கிக் கொண்டவனோய். உன்னுடைய மூளையிற் துன்ப என் ணங்கள் நுழைந்து உன்னுடைய மகிழ்ச்சியைக் குன்றச் செய்து உனக்கு மனச்சோர்வை உண்டுபண்ணி இருக்குமாயின் உன்னுடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த பெருமைப்படத் தக்க மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்ச்சிகளை உன் மனக் கண்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்தி உனக்கே நீ ஊக்தமளித்துக்கொள்.

இருள் செறிந்த இடத்தில் விளக்கொன்றைக் கொண்டு சென்றால் எவ்வாறு இருள் வெருண்டோடுகின்றதோ அதே போன்று இன்ப எண்ணங்களை, ஆர்வமிக்க எண்ணங்களை, நல்ல எண்ணங்களை எண்ணுவாயாயின் கவலை இருந்த இடம் தெரியாமற் பறந்துவிடும். நல்ல எண்ணம், மகிழ்ச்சிகரமான எண்ணம், ஊக்கமிக்க எண்ணம் ஆகியவைபோன்று ஒருவனுக்கு நீண்ட ஆயுரும், உடல் நலனும் நல்கக்கூடிய மருத்துவனுமில்லை; மருந்துமில்லை. கவலையைப் போன்று மனிதனின் நலவாழ்வுக்கும், சுக வாழ்வுக்கும் ஊறு செய்வது அச்சம். எவ்வாறு குழந்தைகள் பேய், பிசாககளைப் பற்றி எண்ணிக்கொண்டு அஞ்சி நடுங்குகின்றூர்களோ அவ்வாறே மனிதர்களும் நடவாதன வெல்லாம் நடக்கும் என்று கற்பனை செய்துகொண்டு நாளை என்னாகுமோ? நம்முடைய கதி யாதாகுமோ என்று எண்ணிக்கொண்டு தங்களையே தாங்கள் சித்ரவதை செய்து தங்களின் மகிழ்ச்சியையும் கெடுத்துத் தங்களின் உடல் நலனையும் பாழாக்கித் தங்களின் உடல், மூளை வன்மைகளையும் நலிவுறச் செய்து தங்களின் முகத்தைக் கோடுகளாலும், வரைகளாலும் நிரப்பித் தங்களை நரை முடியுள்ளவர்களாகவோ வழுக்கைத் தலையர்களாகவோ ஆக்கி ஜம்பது வயதுக்குள்ளேயே தங்களைக் கிழவர்களாகச் செய்து, தங்களைத் தாங்களே மரணப் படுகுழியிற் கொண்டுபோய்த் தள்ளி விடுகிறார்கள்.

எவ்வாறு ஒரு செடியிற் செய்யப்படும் வடுக்கள் செடி வளர வளர நீண்டுகொண்டும், விரிந்துகொண்டும் வருமோ அதேபோன்று ஒருவன் சிறுவயதிலிருந்து கொள்ளும் ஒவ்வொரு சிறு அச்சமும், அவனுடைய உள்ளத்திலும், உடனிலும், இரத்தத்திலும், இரத்தக் குழாய்களிலும் தன் னுடைய நீங்காத முத்தி ரையைப் பதித்து நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து அவனை அவனுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் வதைத்து இறுதியாக அன்னைக் கொன்றெழுபித்துவிடும்.

ஆதலின் அச்சத்தாற் பீடிக்கப்பட்ட மனிதன் உண்மையான மனிதனையல்லன். அவனால் எச் செயலையும் திறம்பட ஆற்ற இயலாது. அவனை அச்சத்தின் அடிமை, கைப்பொம்மை, போலி மனிதன் என்றே கூறுவேன். உண்மையான மனிதன் எவனெனில் துணிவு, தன்னம்பிக்கை ஆகிய வற்றைத் தன்னுடைய தலையாய அணியாகக் கொண்டு வைரம் பாய்ந்த மனிதனுக உள்ளவனே அவன்தான் இடுக்கண்களுக்கு இடுக்கண் விளைவிக்கும் வீரன். தோல்வியிலிருந்து வெற்றியைப் பியத்தெடுக்கும் தீரன். கோழைகள் ஒருபோதும் உண்மை மனிதர்களாக மாட்டார்கள். அவர்கள் தாங்கள் மட்டும் அஞ்சி நடுங்குவதல்லாது தங்களைச் சூழ உள்ளவர்களையும் கோழைகளாக்கிவிடுவார்கள். ஏனைனில் அச்சத்தைப்போல் விரைவிற் பரவக்கூடிய தொற்று நோய் இவ் வுலகில் வேறொன்றுமில்லை. அச்சம்போன்றே சினமும் மனிதனுடைய நல்வாழ்வுக்கும், சுக வாழ்வுக்கும் ஊறு செய்கின்றது. சினத்தினால் எத்தனையோ பேர் தங்களின் வாழ்வையே பாழ்ப்படுத்திச் சிறையையே தங்களின் வாழ்வின் இருப்பிடமாக ஆக்கிக்கொண்டுள்ளார்கள். எத்தனையோ பேர் தங்களின் செல்வங்களையும், சொத்துக்களையும் தொலைத்து நாசமாக்கியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ பேர் தங்களின் உடல் நிலையைக் கெடுத்துத் தங்களின் உயிரையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆண்டாண்டு காலமாகப் பாடுபட்டுக் கட்டப்படும் வாழ்க்கைக் கட்டடம் சின அரக்கன் புகுந்ததும் ஒரு நொடி நேரத்திற் தவிடு பொடியாகிறது. அப்பொழுது மனிதன் என்ன நினைக்கிறோம்? என்ன பேசுகிறோம்? என்ன செய்கிறோம்? என்பவற்றை அறியாது என்னுத்தை என்னி, பேசாத்தைப் பேசி, செய்

யாத்தைச் செய்து வெறுப்பையும், அழிவையும், இழிவையும், பகையையும் விஶீக்கு வாங்கிக்கொள்கிறுன்!

எனது செவ்வாய்க் கிரக யாத்திரை !

ர. எல். எம். மஹூப், அல்-மனூர் மகாவித்தியாலயம், கல்லூரி.

நூன் படுக்கைக்குச் சென்றால் பல அற்புதமான கதைகளைப் படித்தால்தான் எனக்குத் தூக்கம் வரும். நான் அதிகமாகத் துப்பறியும் கதைகளையும், விந்தைகளையும், படித்து என் தூக்கத்தை அழைப்பேன். ஒரு நாள் இரவுபன்னிரெண்டுமணி எனச் சுவர்க்கடிகாரம் டங்...டங் என்று அறிவித்தது. பக்கத்து அறையிலே தாய், தந்தையர் அமைதி யாக உறங்கினர். இந் நேரத்தில் எனது அறையில் நான் கட்டிலின் மேல் தூக்கம் வராததினால் அங்கும் இங்கும் உருண்டுகொண்டிருந்தேன். பின்பு மேசையின் மேலிருந்த “விண்ணிலே நடமாடி வீரன்” என்ற புத்தகத்தை எடுத்துப் படிக்கலானேன். அந்த நேரத்தில் யாரோ ஒருவர் மெதுவாகக் கதவில் டக்...டக் என்று தட்டுவதுபோன்று எனக்குக் கேட்டது. உடனே என் கைவிலிருந்த புத்தகத்தை மெதுவாகக் கட்டிலிற் போட்டுவிட்டுக் கதவின் பக்கத்திற் சென்று என் காதைக் கதவுடன் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டேன். அங்கு சத்தம் எதுவும் கேட்கவில்லை. உடனே மேசையின் மேலிருந்த மின்குழி விளக்கைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு மெதுவாகக் கதவைத் திறந்து வெளியே சென்று சுற்றிப்பார்த்தேன். தோட்டத்தின் மத்தியிலே ஆலமரம் போன்று அடர்ந்து வளர்ந்த மா மரம் ஒன்றின் அடியில் நால்வர் இருந்தார்கள். அந் நால்வரில் என் நண்பன் பாரிசும் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தான். நான் அவர்களுக்கு மின்குழி விளக்கைப் பிடித்தேன். என் தோழன் பாரிஸ் “இங்கே வா” என்று கூப்பிட்டான். உடனே என் வீட்டுக்குள் நுழைவதற்காகத் திரும்பினேன். திரும்பவும் பாரிஸ் “என் பயப்படுகின்றுய? பயப்படாது இங்கே வா” என்றான். உடனே நான் திரும்பி அவர்கள் இருக்குமிடத்தை நாடித் தட தட என்று அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டே நடந்தேன். அவர்களை அணுகிவிட்டேன். நடுநிசி ஆகையால் பல பூச்சி புழுக்கள் கீச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

வானத்திலேயுள்ள விண் மீன்கள் ஒருவகை விளக்காகக் காட்சியளித்தன. மரங்களிலே குளிர்மையான தென்றல் வீசுவதாலும், ஒரு மரம் இன்னொரு மரத்துடன் உராய்வ தாலும் உண்டான சத்தம் பேய்ச் சத்தமாக இருந்தது. தென்னேலைகள் பள பள வென்று ஒருவகைத் தாளத்தை உண்டாக்கின. வீடுகளிலே வளர்க்கும் நாய்கள் தங்கள் தெப்பண்டை நோகக் குரைத்தன. இரண்டிலே ஆற்றங்கரைக் குப் பக்கத்திற் போய்த் தமக்கு வேண்டிய நண்டு, மீன் போன்றவைகளைத் தின்றுவிட்டு நரிகள் உயர்ந்த கற்களின் மேல் ஏறிக்கொண்டு ஊழையிட்டன. இப்படியாகப் பல வகையான மிருகங்களும், செடி, கொடி, தென்றல், பூச்சி, புழு ஆகியவையும் இரவை அழகுபடுத்திக் கொண்டிருந்தன. பாரிசிடம் சென்றேன். அவன் பக்கத்தில் இருந்தவர்களை “இவர்கள் எங்களைச் செவ்வாய்க் கிரகத்திற்குக் கூட்டிப் போவதற்காக வந்திருக்கிறார்கள்” என்று அறிமுகப்படுத்தினான். பாரிஸ் அவர்களுடைய பெயர்களை முறையே எனக்குக் கூறினான். ‘இப்’ என்று கொஞ்சம் உயர்ந்தவரைக் காட்டிக் கூறினான். இரண்டாமவர் ‘இலி’ என்பவர். மூன்றாமவர் ‘சான்’ என்பவர். மூவரையும் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தான். ‘இவர்கள் எம்மைச் செவ்வாய்க் கிரகத்திற்கு வரும்படி கேட்கின்றார்கள் போவோமா?’ என்று கேட்டான் பாரிஸ். உடனே நானும் தயாரானேன். எனக்கும், பாரிசுக்கும் அணிய வேண்டிய உடைகளை அணிவித்துப் பறக்கும் தட்டு இருக்குமிடத்திற் குச் கூட்டிச் சென்றார்கள். அப் பறக்கும் தட்டின் உருவம் பீலீசின் மேற் கோப்பையைக் களிம்த்து வைத்தாற் போல இருந்தது. அந்தப் பீலீசின் சுற்றளவு கிட்டத்தட்ட முப்பது அடியிருக்கும். கோப்பையின் உயரம் கிட்டத்தட்ட இருபது அடியிருக்கும். அக் கோப்பையிலே ஒரு கதவு உண்டு. அந்தக் கதவு வழியாக உட்சென்று எம்மை ஒரு ஆசனத்தில் இருக்கவைத்துக் கட்டினார்கள். பிறகு ‘இப்’ என்பவன் பறக்கும் தட்டைச் செலுத்தும்படி ‘இலி’ என்பவனுக்கு உத்தரவிட்டான். உடனே அவன் குமிழ் ஒன்றை அழுத்தினான். பறக்கும் தட்டுப் பறக்க ஆரம்பித்தது. அது மின்னல் வேகத்திற் பறந்தது. உடனே நான் ‘சான்’ என்பவரிடம் ‘இப் பறக்கும் தட்டு ஒரு நிமிஷத்திற்கு எவ்வளவு

தூரம் பறக்கும்?'' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் ''இருபதினாயிரம் (20,000) மைல் பறக்கும்'' என்றார். ஜன்னஸ் வழியாக வெளியே பார்த்தேன்; பல அழகான காட்சிகளைக் கண்டேன். பூ உலகம் ஒரு அழகான பந்து கிழே போவது போன்று காட்சி யளித்தது. இப்படியாக இரண்டு நாட்கள் பறக்கும் தட்டிலேயிருந்து பல புதுமையான இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டேன். அளவிலா அறி வைப் பெற்றேன்; அழகையும் இரசித்தேன்.

இரண்டு நாட்களின் பின் செவ்வா யின் நிலத்தில் இறங்கினாலே. ‘இலி’ என்பவன் ஒரு குமிழை அழுத்தக்கதவு ஒன்று திறந்தது. எம் இருவரையும் அவர்கள் வெளியே கூட்டிச் சென்றார்கள். அந் நாட்டு இராசா இரண்டு சிறகு உள்ள ஒரு குதிரையில் வந்திறங்கி எம்மிடம் வந்தார். ‘எதற்காக உங்களை இங்கே கொண்டுவந்தோம் தெரியுமா? செவ்வாய்க் கிரகப் பொருட்காட்சி ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு வைத்துவிட்டு உங்களை மிருகக் காட்சிச் சாலையில் வைக்கப்போகிறோம்’ என்றார் இராசா. உடனே நானும் பாரிசும் அந்தப் பறக்கும் தட்டு இருக்குமிடத் திற்கு ஓடினாலே. எங்களைத் துரத்திப் பல வீரர்கள் வந்தனர். இராசாவும் குதிரையின்மேல் ஏறி வந்தான். நாம் இருவரும் அந்தப் பறக்கும் தட்டிலே ஏறினாலே. ஏறியது தான் தாமதம் உடனே குமிழ் ஒன்றை அழுத்தப் பறக்கும் தட்டோ மின்னஸ் வேகத்திற் பூமியை நோக்கிப் புறப்பட்டது. தொலைபேசி மூலம் பூமியிலுள்ளவர்களுடன் பேசி னேன். டெலிவிஷன் மூலம் பூமியிலிருந்து எம்மை ஆயிரக்கணக்கானாலேர் பார்த்துக்கொண்டு கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தனர்.

பூமியிலுள்ள என் தாயுடன் தொலைபேசியிற் பேசி னேன். ‘தாயே! தாயே!! எங்களுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்படவில்லை. ஆண்டவன் துணையுடன் வருகிறோம்’ என்றேன். தாயிடமிருந்து பதில் இல்லை. திரும்பவும் “தாயே! தாயே!!” என்று சத்தமிட்டேன். தாய் “என் மகனே?” என்றார்; நான் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தேன்; என் தாய் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தாள். உடனே அவளைப் பார்த்துப் புன்னகை பூத்தேன்!

கவிதை ஆங்கம்

என்ன மணி?

பொ. தெஸ்வநாயகி, வள்ளிபுனம், புதுக்குடியிருப்பு.
சிறுவர் நெஞ்சில் ஒலிக்கும் மணி என்னமணி?
சிந்தைக்கு உணவு அளிக்கும் மணி என்னமணி?
சம்நாட்டிற் பிறந்த மணி என்னமணி?
மாதமொருகால் மலரும் எங்கள் வெற்றிமணி.

பொங்குது பொங்கல்!

— வி. கந்தவனம் —

முருகா அரிசி கும்பிட் டிந்தா
முன்று முறைநீ முதற் போடு
பெருகும் நீரை மீன்நீ பெருமாள்
முருகன் முழுதும் போடவே
பாலிற் பிசைந்த சர்க்கரை விட்டுப்
பக்குவ மாகப் பொங்குவோம்
ஆலம் நிழலிற் சிறுவர் பொங்கல்
அன்போ டேற்பான் சூரியன்
வாழை இலையைக் கழுவிப் பொங்கல்
வடிவாய்ப் படைநீ வாரணை
வாழைப் பழத்தை உரித்து மேலே
வைத்துத் தீபங் காட்டவா
சிவபால் சொல்வான் தேவாரத்தைச்
சேர்ந்தெல் லோரும் வணங்குவோம்
புவியிற் தைநாள் தமிழர் பொன்னேள்
புவியைப் புரக்கும் உழவர் நாள்
உழவர் வாழ்க உயர்கள் வாழ்க
உலக மெல்லாம் வாழ்கவே
மழையும் காற்றும் மற்றும் பிறவும்
வகைகொள் சூரியன் வாழ்கவே!

சங்கதி கேளுங்கள்

— புதுவை இரத்தினதுரை —

தம்பியர் தங்கைகள் வாருங்கள் — நல்ல
 சங்கதி சொல்லுவன் கேளுங்கள்
 உங்களின் கைகளைச் சேருங்கள் — நாம்
 ஒன்றென உலகுக்குக் கூறுங்கள்

முடப் பழக்கங்கள் கொல்லுவீர் — பகை
 முழும் பொழுதினில் வெல்லுவீர்
 வாட இருந்துயில் கொள்ளுதல் — நம்
 வாழ்வில் இல்லையெனச் சொல்லுவீர்

ஆழி சடந்தயல் நாடுகள் — பல
 அண்டிப் புதுமைகள் தேடுவீர்
 போலி மனிதரைச் சாடுவீர் — புதுப்
 பாதைதனில் நடை போடுவீர்

வான வெளிதனிற் செல்லுவீர் — பல
 வான உலகங்கள் காணுவீர்
 தான் தருமங்கள் செய்குவீர் — புகழ்
 தங்க உலகினில் வாழுவீர்

சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லியே — அதிற்
 தாழ்வு சிலரென என்னியே
 மோதிடு வோர்களைத் தள்ளுவீர் — அவர்
 மூலையிற் போய்விழ வெல்லுவீர்

இன்பத் தமிழினிற் பாட்டுகள் — பல
 இயற்றி மொழிப்புகழ் நாட்டுவீர்
 என்ன துயருமைச் சேரிலும் — நீர்
 ஏற்ற பணிதனைச் செய்குவீர்

காட்டை அழித்து நெற்காணிகள் — பல
 காண உழைத்திடும் மேனிகள்
 நாட்டை யுயர்த்திடும் மானுடர் — அவர்
 நன்று வளர்ந்திடப் பேணுவீர்

ஆற்றை அடைத்தனை போடுவீர் — தொகை
 ஆக விளாச்சலைக் காணுவீர்
 கூற்றை எதிர் த்துயிர் வாழுவீர் — தமிழ்
 கூறும் அரங்கினிற் சேருவீர்

பள்ளிப் படிப்பதை விட்டதும் — நீர்
 பாச்சக் குளங்களை வெட்டுவீர்
 கள்ளைக் கருப்பநீராக்குவீர் — சுவை
 கண்டு உலகினில் வாழுவீர்

முற்றும் உரைத்துநான் விட்டேனே — இனி
 முன்னுக்கு வாருங்கள் பிள்ளைகாள்
 வெற்றிமணி யொலி கேட்குதே — இனி
 வீழ்தல் உமது வாழ்வில்லையே.

* * *

மகிழ்ச்சி பொங்கும் தை !

—:— வ. குசர்மா —:—

அன்புக் கணவர் தமை அகங்குழைந்து நோக்குங்கால்
 வண்ண மடவார் தம் வதனம்படர் செவ்வொளிபோல்
 இன்பக் காலைதனில் எழும்பரிதி எழில்கொண்டு
 மின்னித் துலங்குவதும் மிளிர்தை எனும்மகிழ்வால்.

வாடை இளங்காற்றில் வளரும்தெற் கதிர்சாய
 ஓடை வரும்நீரும் உள்ளம்போற் தெளிவடைய
 கோடைக் குயிலெனவே உழவர்மனம் துள்ளுவதும்
 நாடை வளம்பெருக்கும் நற்பொங்கல் தினமதனால்

கண்ணிப் பெண்ணுள்ளக் களிப்புடனே நல்முற்றம்
 வண்ணக் கோலமிட்டு வனப்புடனே மலர்சூடி
 கண்கள் ஒளிவீசக் கதிரவனைத் தொழுவதுவும்
 மன்னுந் தையிறந்தால் வழிபிறக்கும் எனும் மகிழ்வால்!

எங்கெல்லாம் நோயினால் இறப்புண்டோ அங்கெல்லாம் இவர் நிற்பார்!

—: த. அரியரத்தினம் B. Sc. (Dip-in-Edu.) :—

இற்றைக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த டாக்டர் நொகுசி ஹி டெயோ வின் கதை இது. லுயிஸ்பாஸ்டர், கொச் போன்ற நுண்ணுயிர் ஆராய்ச்சி வல்லுனர்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். அத்தகையோரின் வரிசையில் வைத்துப் போற்றப்பட வேண்டிய டாக்டர் ஹி டெயோ பற்றிப் பலருக்கும் தெரியாது. இவர் ஓர் ஐப்பானியர். மர்மமான கொலைகளைச் செய்த கொலையாளிகளைத் துப்பற்றிந்து கண்டுபிடிக்க எவ்வாறு நிபுணர்கள் இருக்கின்றார்களோ அவ்வாறு காரணம் தெரியா நோயினால் இறந்தவரின் நோய்க் காரணத்தைக் கண்டுபிடித்தறிய இவர் இருந்தார். மர்மமான நோய் ஒன்று பரவுகின்றது என்ற செய்தி கேட்டவூடுன் அது எந்தத் திக்கானாலும், எத்தனையாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தாலும் அங்கே தன் நுணுக்குச் காட்டியுடன் சென்றுவிடுவார். அம்மை நோய்முதல், மேக நோய்கள் வரை, பல நோய்முதல் பிளேக் நோய்வரை ஆராய்ச்சிகள் செய்து நோய்க் காரணிகளைக் கண்டுபிடித்தவர்.

டாக்டர் நொகுசி ஹி டெயோ ஒரு ஏழை ஐப்பானிய விவசாயக் குடும்பத்திலே பிறந்தார். இவர் பிறந்த சில நாட்களிலேயே தந்தை குடும்பத்தைவிட்டு ஓடிவிட்டார். தாயார் வயலிலே வேலைசெய்து இவரை வளர்த்து வந்தார். மூன்று வயதாக இருக்கும்போது நெருப்பிற் கையைவிட்டுப் பொசுக்கிக்கொண்டான் ஹி டெயோ. இந்த விபத்து அக் கையை வழங்காமற் செய்துவிட்டது. இந்தச் சிறுவனுக்குப் படிப்பில் ஆர்வமிருந்தது. ஆனால், வீட்டில் விளக்குவைத்துப் படிக்குமளவுக்கு வசதியில்லை. செல்வந்தர் வீடுகளில் வேலை செய்து அதன்மூலம் படித்துவந்தான். இத்தகைய பல இடர் கள் இருந்தபோதும் ஆர்வத்தோடு படித்துவந்த இந்தச் சிறுவனிடத்தே ஏதோ திறமையிருப்பதைக் கண்ட கிராமத்தவர் இவன் படிப்புக்கு உதவ முன்வந்தார்கள். இந்தச் சிறுவன் திறமையைக் கண்டுமகிழ்ந்த தலைமையாசிரியர் ஒரு சிறுநிதி சேர்த்து மேல்நாட்டுச் சுத்திரசிகிச்சை நிபுணர் ஒருவரிடம் அனுப்பிவைத்தார். அவர் இவன் கைக்குச் சிகிச்சை செய்யும் முறையைப் பார்த்த சிறுவன் தானும் டாக்டராக வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். ஒரு நாள் அந்த டாக்டர் ஹி டெயோவுக்கு நுணுக்குக் காட்டியினாடாகப் பார்க்குமொரு சந்தர்ப்பத்தை அளித்தார். அதற்குள் ஷபைஞேகிரே நுண்ணுயிர் ஒன்றிருந்தது. இதனைப் பார்த்த அவர் தானும் பஸ்லீரியாபோன்ற நுண்ணுயிரியல் பற்றியே படிக்கப்போவதாக முடிவுசெய்தார். இவருடைய ஆராய்ச்சிக் காலத்தில் பெரும்பகுதி இவர் அன்றுபார்த்த நுண்ணுயிர் ஷபைஞேகிரே வகைகளாப்பற்றியே இருந்தது.

இவரது தலைமையாசிரியரதும், வேறு நண்பர்களினது உதவி யாலும் மருத்துவக் கல்லூரிக்குச் சென்று தேர்ச்சிபெற்றுத் துறை முக நோய் தடுப்பு முகாம் ஒன்றில் வேலைபார்த்தார். அந்த நாட்களில் ஒரு நாள் அங்கு வந்த சீனப் பிரயாணி ஒருவனிடத்தே பிளேக் நோய் இருப்பதை உய்த்துணர்ந்து அந்த நோய் ஜப்பானில் யரவாது தடுத்துவதைத்தார். அங்கிருந்து தனது இருபத்திநாலாவது வயதில் தன் நண்பன் உதவிய சிறு தொகைப் பணத்துடன் அமெரிக்கா பயணமானார். அமெரிக்காவிற் கால் வைத்தபொழுது இவரிடம் ஒருசதம்கூட இல்லை. தான் பார்க்கவந்தவரைப் பார்க்கமுடியவில்லை. இவருக்கு ஏதாவது ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் வேலை கொடுக்க ஒருவரும் முன்வரவில்லை. தற்கொலை செய்ய எத்தனித்த போது தான் தேடிவந்த டாக்டர் சைமன் பிளேக்னரைக் கண்டார். அவரின் உதவியால் ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்திற் சேர்ந்து பாம்பி விருந்து விஷத்தையெடுத்து மருந்து தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். இங்கு காட்டிய திறமையினால் டாக்டர் மாட்சனுடன் சேர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இவர்களது இணைந்த ஆராய்ச்சியினால் ஒரு விஷப் பாம்பிற்குத் தடுப்பு மருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

அமெரிக்கச் செல்வந்தர் ரேக்பெலர் அவர்களால் நிறுவப்பட்ட நோயியல் ஆராய்ச்சி நிலையத்திற் சேவைசெய்த டாக்டர் சைமன் பிளேக்னருடன் இவரும் சென்றார். மேகநோயடையோரின் தோலி இள்ள புரைகளில் ஒருவகை நுண்ணுயிர் இருப்பதை ஒரு ஜெர்மானியர் கண்டுபிடித்த காலம் அது. இந்த நுண்ணுயிர்தான் மேக நோய்க்குக் காரணமா? அல்லது, மேகநோய் வந்த ஒருவரை இது பின்னர் தாக்குகின்றதா? என்பதையறிய விரும்பினார். தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி - இந்த நுண்ணுயிரும் ஒரு ஷபைஞேகிரே வகை தான். ஆனாலும், அதனைத் தனித்தெடுத்து வளர் பாத்திரத்தில் வளர்க்க முடியவில்லை. சிறிது குளிர் கூடினாலும் அல்லது வெப்பம் கூடினாலும் அது இறந்துவிடும். ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பரிசோதனைகள் செய்து இது ஒரு வகை.

நன்கு வளர்வதைக் கண்டு அதிலே வளர்த்து முயல்களைத் தன் பரிசோதனைக் குட்படுத்தி மேக நோய்க்கு இந்த நுண்ணுயிர் தான் காரணம் என்பதை நிருபித்தார்.

இதையடுத்து மர்ம நோய்களால் ஏற்படும் பலவித மனநோய் களைப்பற்றி ஆராயும் பணியிலீடுபட்டார். டாக்டர்கள் பலர் இந்த மன நோய்க்கும், மேகநோய்க்கும் தொடர்பிரிருப்பதாக நினைத்திருந்தார்கள். ஆனால், அவர்களால் நிருபிக்க முடியவில்லை. டாக்டர் ஹிடெயோ இதுபற்றி ஆராயும் நோக்கத்தோடு இந்த நோயால் இறந்தவர்களுடைய மூலாகளைச் சேகரித்து அவற்றைக் கடினமாக்கி அவற்றிலிருந்து மிக மெல்லிய இழைகளைப் பிரித்தெடுத்து நாளொன்றுக்கு இரு நாறுக்கு மேற்பட்ட கண்ணடி வழுக்கிகள் தயாரித்து

அதனை ஆராய்ந்துவந்தார். ஊனின்றி, உறக்கயின்றி இந்த ஆராய்ச் சியிலோச் செய்து வெற்றி பெற்றூர்-மகிழ்ச்சியாற் குதித்தார்-ழூனையில் நடு நுண்ணுயிர் இருப்பதைக் கண்டார். அந்த அங்கி மூனையில் மேக நோயை ஏற்படுத்துவதாற்தான் மன நோய் ஏற்படுகின்றது என உறுதிப்படுத்தினார். இந்த ஆராய்ச்சியின் வெற்றியின் பயனாக அவருக்குப் பட்டங்களும், விருதுகளும் வந்து சேர்ந்தன.

மஞ்சள் காய்ச்சலுக்குரிய காரணங்களை ஆராயும்படி இவர் வெண்டப்பட்டார். இந்த நோய் ஒருவகை நூம்பினால் பரப்பப் படுகின்றது என்ற உண்மை மட்டுத்தான் அப்பொழுது தெரிந்திருந்தது. இந்த ஆராய்ச்சி தொடர்ச்சிய இரு மாதங்களிலேயே அந்த நோய்க்குரிய காரணமும் ஒரு நுண்ணுக்கி எனக் கண்டுபிடித்தார். ஆனாலும், இதனைப் பலர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தன்னுடைய ஆராய்ச்சியைக் கண்டுபிடிக்கக் கடும் வெய்யிலையும், கஷ்டங்களையும் பார்க்காது ஆபிரிக்கா பயணமானார். அங்கு தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்தார். தான் கண்டுபிடித்த பாய்பொருளைக் குரங்குகளுக்கு ஏற்றிப் பரிசோதனை கள் செய்தார். இங்கே தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடுவாரோ என்று பயத்த மஞ்சள் காய்ச்சலை உண்டாக்கும் நுண்ணுயிர் இவரையே பலிகொண்டது. வெற்றி கிடைக்கவேண்டிய வேளையில் மஞ்சள் காய்ச்சலாற் தாக்குண்டு தனது ஐம்பத்தோராவது வயதில் மறைந்துவிட்டார்!

இவர் தன்னை ஒரு மேதாவி என்றே கருதவில்லை. தன்னுடைய வெற்றிக்குக் காரணம் தான் மற்றையோறும் நான்கு மடங்கு கூடுதலாக வேலைசெய்வதே என்பார். பார்த்தீர்களா? குழந்தை களே! ஒரு கை வழங்காத, ஏழ்மையில் வளர்ந்த ஒருவர் பலர் போற்றும் மேதையாகத் திகழ்ந்தார் என்றால் அவர் ஆர் வழும், விடாழுயற்சியும்தான் காரணம்! எனவே, நீங்களும் ஆர் வத்தோடு வாழ்க்கையில் முன்னேற முயற்சி செய்வோமென்று இப் புத்தாண்டிற் தீர்மானங்கள் செய்துகொள்ளுங்கள்!

வெற்றிமணி கிடைக்குமிடங்கள்

V

V

Meenambika News Agency, அன்பு புத்தகசாலை,
235, Lower Street, 27-D பெரிய கடை,
BADULLA. யாழ்ப்பாணம்.

பாணவர் ன் ற அங்கத்தவர்கள்

1. செல்வி த. சரஸ்வதிதேவி, கணுக்கேணி-கிழக்கு முள்ளியவளை.
2. குமாரசாமி துரைநாயகம், திருகோணமலை.
3. ஏ. கிவராசா, 2ஆம் வட்டாரம், முள்ளியவளை.
4. செல்வனுயகம் இரவீந்திரன், தண்ணீருற்று, முள்ளியவளை.
5. செல்வி சி. நளாயினி, மகளிர் கல்லூரி. பண்டத்தரிப்பு.
6. ச. நேசரத்தினம், ம. ம. வித்தியாலயம், வசாவிளான்.
7. பொ. அமிர்தராசா, தபாற்கந்தோர் அருகாமை, முள்ளியவளை.
8. சுஞ்சலர் முத்துக்குமாரசாமி, மகளிர்கல்லூரி, பண்டத்தரிப்பு.
9. எம். கே. சதாசிவம், சம்மளங்குளம், ஒட்டுசுட்டான்.
10. சி. டட்டிலிகுமாரி, அ. த. க. பாடசாலை, கிளிவெட்டி.
11. ப. க. மங்கையர்க்கரசி, அ.த.க. , , , ,
12. வி. நிர்மலாதேவி, அ. த. க. , , , ,
13. க. கணபதிப்பிள்ளை, , , , ,
14. பொ. கிருபைராசா, , , , , ,
15. இ. சிவயோகநாயகி, , , , , ,
16. அ. வைரவநாதன், செங்குந்தாக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.
17. சுப்பிரமணியம் மகேந்திரன், யூனியன் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை.
18. சி. தவகுமாரி, வித்தியானந்தக் கல்லூரி, முள்ளியவளை.
19. சி. தெய்வேந்திரம்பிள்ளை, வித். , , , ,
20. ஹரிதட்சன் சண்முகநாதன், இந்துக் கல்லூரி, இரத்மலானை.
21. கு. டட்டி அல்போன்ஸ், மாழை, முள்ளியவளை.
22. சி. பொன்னையா சிவம், ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தா கல்லூரி, புத்தார்.
23. வலிதா இரத்தினம், குரும்பசிட்டி, தெல்லிப்பழை.
24. கே. சாமுவேல், பட்டித்திடல், தோப்பூர்.
25. கு. கனகேஸ்வரி, அ.த.க. பாடசாலை, சிறும்பியடி, புத்தளம்.
26. எம். பெனடிக்டா நந்தகுமாரி, சென்ற் மேரிஸ் பாடசாலை , ,
27. எம். பி. மரியுபுஷ்பம், , , , ,
28. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி, பட்டித்திடல், தோப்பூர். , ,
29. ஓ. குலேந்திரன் பாக்கியாபதி, ஆலய-எந்தி, முதூர்-2.
30. ந. சித்ரவேல், இல. 270, பாரதி புரம், கிளிவெட்டி.
31. கே. ஜெயசேகரா, தட்டா-தெரு, தும்பனை, பருத்தித்துறை.
32. மு. ஞானசிகாமணி, நவாலி - தெற்கு, மாணிப்பாய்.
33. இ. நா. மங்கையர்க்கரசி, ஏழாலை - வடக்கு, சன்னகம்.
34. க. காளிதாசப்புலவர், வசாவிளான்.
35. கே. அருணசலம், பட்டித்திடல், பார்வதிபுரம், தோப்பூர்.
36. சி. இரவீந்திரசர்மா, கிறீஸ்தவக் கல்லூரி, கோப்பாய்.
37. சௌதாமினி பஞ்சாட்சரம், வட-கோப்பாய், கோப்பாய்.

38. ஐ. ஜெயரட்னராசா, சோமஸ்கந்தா கல்லூரி, புத்தார்.
39. இ. சுசிலாதேவி, உசன் கந்தசாமி கோவில், மிருகவில்.
40. ம. யோகேஸ்வரன், காமதேனுஇல்லம், மீசாலைதெற்கு, மீசாலை.
41. வே. தனபாலசிங்கம், C/o ம. நடராசா, , , ,
42. லோகினி சண்முகதாசன், கட்டுடை, மாணிப்பாய்.
43. ப. சிவாநந்தசர்மா, வட-கோப்பாய், கோப்பாய்.
44. பொ. தெய்வநாயகி, 32, வள்ளி புனம், வ/புதுக்குடியிருப்பு.
45. சி. சண்முகவிங்கம், அ. த. க. பாடசாலை, திகிளிவெட்டி.
46. சி. நவரத்தினம், தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி, கரவெட்டி.
47. ச. மகாவிங்கம், வித்தியானந்தக் கல்லூரி, முள்ளியவளை.
48. நா. நடனசபாபதி, குழுளமுனை, முள்ளியவளை.
49. சி. சிவலிங்கம், தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி, கரவெட்டி.
50. குமாரசாமி நாகபூசணி, இந்துக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
51. பூ. வடிவேல், வந்தாறமுலை மத்திய கல்லூரி, செங்கலடி.
52. சி. சந்திரமோகன், அ. த. க. பாடசாலை, கிளிவெட்டி.
53. ம். சோதிமலர், விவசாயப் பாடசாலை, திருநெல்வேலி.
54. நா. யோகநாதன், விக்னேஸ்வர வித்தியாசாலை, மீசாலை.
55. மகாவிங்கம் இளங்கோவன், ம. ம. வித்தியாலயம், நெல்லியடி.
56. ரமணி பொன்னுத்துரை, 32, வள்ளி புனம், வ/புதுக்குடியிருப்பு.
57. எம். எம். முனைஸ், உஸ்மானியா கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.
58. மீனும்பாள் முத்தையா, ஹெலண்ட்ஸ் கல்லூரி, அட்டன்.
59. து. குகதாசன், நடேஸ்வராக் கல்லூரி, காங்கேசன்துறை.
60. சுலோசனை இரத்தினசபாபதிஜயர், இந்துக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
61. கே. எம். பாரூக், மெயின் வீதி, பதியதளாவ.
62. க. மணிவாசகர், ம. ம. வித்தியாலயம், நெல்லியடி.
63. சோ. ஆனந்தமுருகன், சோமஸ்கந்த கல்லூரி, புத்தார்.
64. உஷா சண்முகதாசன், கட்டுடை மாணிப்பாய்.
65. சி. சிவேந்திரசர்மா, நாவலர் பாடசாலை, கோப்பாய்.
66. ஸ்ரீகுமாரி கதிரித்தம்பி, இருபாலை, கோப்பாய்.
67. பெ. அடைக்கலதாஸ், மகாவித்தியாலயம், புதுக்குடியிருப்பு.
68. ஆர். இராஜலிங்கம், சென். மேரிஸ் ம. வித்தி. தியத்தலாவ.
69. பி. கிருஷ்ணனந்தன், ம. ம. வித்தியாலயம், நெல்லியடி.
70. நெல்லை ஐ. நடேஸ், , , , ,
71. க. இரத்தினசிங்கம், மெதடிஸ்த மத்தியகல்லூரி, மட்டக்களப்பு.
72. இ. மனேஞ்மணி, மீசாலை - தெற்கு, மீசாலை.
73. எம். எம். குனைஸ், உஸ்மானியா கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.
74. செ. சுதாகர், C/o மு. பகீரதி, வேலணை-கிழக்கு, வேலணை.

கா. தமிழ்த்தம்ர ஏழது

“நீல மலர்” தொடர் நவீனம்

15-12-70 இதழில் ஆரம்பமாகிறது.

பேரே நண்பர் சங்கம்

உலகத்தின் பலபாகங்களிலு முள்ளவர்களைக் கடிதழுவம் அறி ந்துகொள்ளவும், ஒருவர் கஸ்டத்தை மற்றவரிடம் கூறி ஆறுதல் கொள்ளவும், நல்லவர் உறவைப் பெறவும், தங்கள் தங்கள் கருத்துக்கணைப் பரிமாறிக்கொள்ளவும் இச்சங்கம் உதவியாக இருக்கும்.

1. சங்கத்தில் சேர 50சத முத்திரை / போஸ்ரல் ஆடர் அனுப்புக.
2. பெயர், முகவரி, வயது இவற்றைவிட அறிந்த பாணிகள், விளையாட்டுக்கள், பொழுதுபோக்குகள், மற்றும் திறமைகள் ஆன், பெண் இருபாலாரும் கடிதம் எழுதலாமா என்ற விபரங்களை கீழ் கொற்களுக்கு மேற்படாது எழுதி அனுப்பவும்.
3. தோழர் தோழர்களுக்கும், தோழியர் தோழியர்களுக்குமே எழுதலாம். ஆனால் இருபாலாரும் எழுதலாம் எனக் குறிப்பிடின் எவரும் எழுதலாம்.
4. வயதுக் கட்டுப்பாடின்றி உலகத்தின் எஃபகுதியிலுள்ளவரும் சேரலாம்.
5. தங்கள் புகைப்படங்களை இப்பகுதியில் வெளியிட விரும்புகிற வர்கள் புளக் (Clock) அனுப்பவேண்டும். புளக் இல்லாவிடில் புளக்கெங்ய புகைப்படத்துடன் ரூ. 7-50 அனுப்பவேண்டும்.

வெற்றிமணி, முள்ளியவளை, இலங்கை.

வெற்றிமணி மாணவர் மன்றம்

மாணவர் மன்றத்தில் 22 வயதுக்குட்பட்ட ஆண், பெண் இருபாலாரும் சேரலாம். பாடசாலையிற் படிப்பவர்கள் வயதுக் கட்டுப்பாடின்றிச் சேரலாம். விண்ணப்பத்துடன் 50சத முத்திரை அல்லது போஸ்ரல் ஆடர் பிரவேசக் கட்டணமாக அனுப்பவேண்டும். தமிழகத்திலுள்ளவர்கள் வெற்றிமணியிலுள்ள தமிழகப் பிரதிநிதியின்முகவரிக்கு அனுப்புக.

அங்கத்தவர் வீண்ணப்பப் பத்திரம்

அன்புள்ள மனி மாமாவுக்கு,

மாணவர் மன்றத்தில் என்னை அங்கத்தவராகச் சேர்க்கவும்.

செல்வன் / செல்வி

பாடசாலை முகவரி

வீட்டு முகவரி

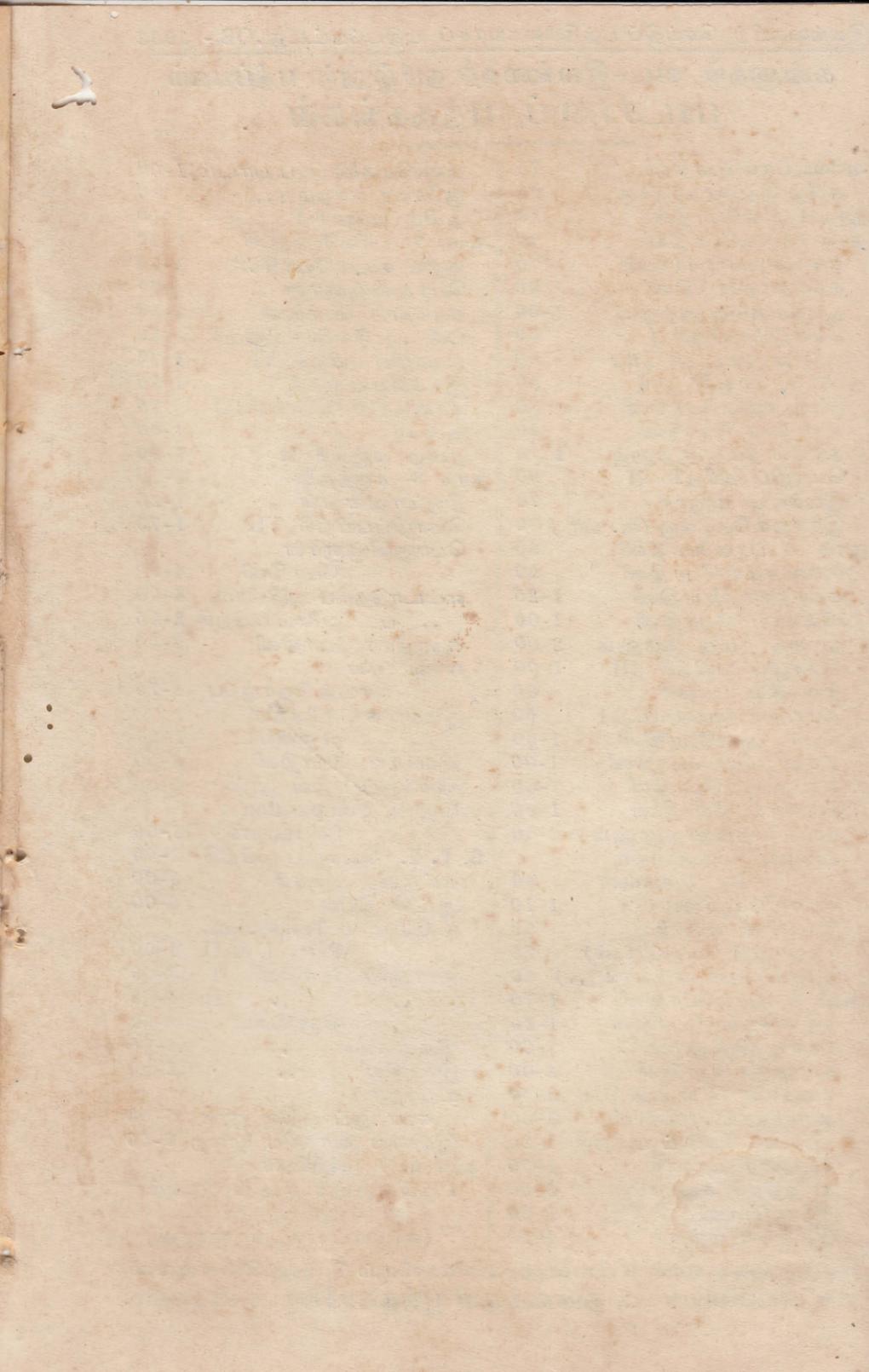
பிறந்த திகதி வயது வகுப்பு

கடிதத்தொடர்பு ஆண்கூ பெண் இருபாலாரும்.

ஆசிரியர் / பெற்றஞ்ச கையொப்பம்

கையொப்பம்

இங்பத்திரிசை சக்தி அச்சகத்தினருக்காக பொ. இராசரத்தினம் அவர்களால் மூளையவளை தண்ணீருற்றி லுள்ள சக்தி அச்சகத்தில் 15-1-7-0 வியாழக்கிழமை அச்சிட்டுப் பிரசரிக்கப்பட்டது.

சுன்னுகம், வட-இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகம்

பரடசாலைப் புத்தகங்கள்

அரிவரி பாலபோதினி	75	மணிமேகலை (உப பாடம்) I-00	
தமிழ் நெடுங் கணக்கு	25	குசேலர் சரிதம் (,,)	60
தரம் 1 பாலபோதினி	60	தமிழ் மஞ்சரி I	1-10
தரம் 2 பாலபோதினி	70	தரம் 7 பாலபோதினி	1-20
சைவசமய போதினி	70	சைவ சமய போதினி	1-20
சுகாதாரபோதினி	90	பொதுவிஞ்ஞான ,,	4-75
தூரமும் நமது சூழலும்	1-50	சுகாதார போதினி	2-00
மொழிப் பயிற்சி I	60	புனி. படவேலை - பயிற்சி	1-50
பரதன் (உப பாடம்)	50	மொழிப் பயிற்சி VI	1-75
தரம் 3 பாலபோதினி	80	இலக்கிய மஞ்சரி	1-30
சைவ சமய போதினி	80	சாவித்திரி (உபபாடம்)	75
சுகாதார போதினி	90	குகன் ,,	1-00
தாழும் நமது சூழலும்	1-75	தமிழ் மஞ்சரி II	1-20
மொழிப் பயிற்சி II	90	தரம் 8 சகுந்தலை	1-25
இலக்கிய மஞ்சரி	70	திருமாவளவன்	1-25
இராஜாதேசிங்கு (உ. பா.)	60	மொழிப்பயிற்சி VII	1-75
தரம் 4 பாலபோதினி	90	பொதுவிஞ்ஞான	
சைவ சமய போதினி	90	போதினி	4-00
சுகாதார போதினி	1-25	எட்டாந்தரப் புவியியல்	4-00
விவசாய போதினி	1-00	,, படவேலைப் பயிற்சி	2-25
தாழும் நமது சூழலும்	2-00	சுகாதார போதினி	2-50
மொழிப் பயிற்சி III	1-00	சைவ சமய	
இலக்கிய மஞ்சரி	80	பாடத் தொகுப்பு	1-75
தமயந்தி (உப பாடம்)	60	இலங்கைச் சரித்திர	
தரம் 5 . பாலபோதினி	1-00	வினாவிடை	1-50
சைவ சமய போதினி	1-00	விவசாய போதினி	3-50
சுகாதார போதினி	1-50	கணக்குப் பதிவு நூல்	4-00
விவசாய போதினி	1-00	English Composition	
நாழும் நமது சூழலும்	2-50	for Juniors	1-50
English Composition for Beginners	80	G. E. மொழிப் பயிற்சி	2-50
மொழிப் பயிற்சி IV	1-10	கட்டுரை மஞ்சரி	3-00
இலக்கிய மஞ்சரி	90	ஆட்சி இயல்	6-00
சந்திரமதி (உப பாடம்)	75	A Guide to Translation	
இராமாயணச்சருக்கம் (,,)	60	Parts I & II	4-00
தரம் 6 பாலபோதினி	1-10	சுகாதார போதினி I	3-50
சைவ சமய போதினி	1-25	,, II	4-50
பொதுவிஞ்ஞான ,,	3-00	வினாவிடை	2-75
சுகாதார போதினி	2-00	இந்து சமய ,,	1-75
விவசாய போதினி	2-50	இலக்கிய ,,	2-50
ஆரூந்தரப் புவியியல்	3-00	உயர்தர	
,, படவேலைப் பயிற்சி	1-25	கணக்குப் பதிவு நூல்	5-50
கட்டுரை மஞ்சரி	1-50	இக்கால வாணிப முறை	6-50
சரித்திரச் சுருக்கம்	2-50	தரம் 6, 7 பயிற்சிகள்	
மொழிப் பயிற்சி V	1-20	1 ஆம் பருவம், 2 ஆம் பருவம்	
இலக்கிய மஞ்சரி	1-10	3 ஆம் பருவம்	

இப்புத்தகங்களை எல்லாப் பிரபலபுத்தகங்களிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
ஏக விற்பனையாளர்: தனலக்குமி புத்தகசாலை, சுன்னுகம்.